პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეორე

კომუნისტი

ს. კ. პ.
ცენტრ. და თბილის.
კომიტეტის
და ხარ. საქ. მ., გ. წ.-ა.
და მატრ. დეპ. ხალხ.
ორგანო.

რედაქცია: თბილისი, კრუშჩენ. ქ. № 4, ზე 8 სართული.
მთავარი კანტორა: ტფილისი, ორბელიანის ქ., № 54 შე-2 სართული ტელეფ. № 5—48

რედაქციაში საქმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე.
ტელეფ. ნომრები: რედაქტორის 14—76, მდივნის—19

ხელის მოწერის თვიური ფასი: საქართველოში 100.000 მ. ქ. ბ. სხვა საბჭოთა რესპუბლიკებში 250 მ. 1922 წ. ნიშნებით. განცხადება—10 ათ. მ. ნონპარელის სტრიქონი, სამგლოვიარო განცხადება 300 ათ. მ.

№ 238 სამშაბათი, 17 ოქტომბერი 1922 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 5,000 მან. № 238

დღიური

— იაპონელებმა ვლადივასტოკის ევაკუაცია დაიწყეს. ამხ. კოლონტაი დაინიშნა ნორვეგიაში ნაბჭოთა წარმომადგენლად.

— 18 ოქტომბერს იხსნება ჟენევაში საერთაშორისო ზრომის კონფერენცია.

„ოქტომბრის რევოლიუცია და საქართველო“

ოქტომბრის რევოლიუციის 5 წლის თავზე ს. კ. პ. ცენტრალური კომიტეტი სცემს ზემოთ ხსენებულ სათაურით კრებულს რომელშიც გაშუქებული იქნება ოქტომბრის რევოლიუციის მნიშვნელობა როგორც ჩვენში,—საქართველოს სინამდვილით, ისე მსოფლიო მასშტაბით, აგრეთვე მოთავსებული იქნება მოგონებები და მოთხრობები ოქტომბრის რევოლიუციის პირდაპირ მონაწილეთაგან. ამიტომ ვთხოვთ რევოლიუციის აქტიურ მონაწილე ამხანაგებს წარმოადგინონ თავიანთი მოგონება—მოთხრობები არა უგვიანეს ამ თვის 20 რიცხვისა.

მისამართი: ხ. კ. პ. ცენტრალ. კომიტეტის აგიტ პროპი ხ. თალაკვაძესთან.

საქართველოს კომპარტიის ტფილისის კომიტეტი წინადადებას იძლევა

ერთიან პარტიულ დღეს,

20 ოქტომბერს დასვან დღის წესრიგში

„საერთაშორისო მდგომარეობა“.

თეზისები დამატებით იქნება გამოქვეყნებული.

4—1 ტფ. კომ. მდივანი **მიხ. კახიანი.**

რუსეთ-საფრანგეთის ურთიერთობა

ყველაზე უფრო ულიდესი და შეურიგებელი მტერი საბჭოთა რუსეთისა დღემდე იყო და ეხლაც არის საფრანგეთი. ეს აიხსნება, სხვათაშორის, იმ გარემოებით, რომ საფრანგეთს ყველაზე მეტი კაპიტალი და ვალები აქვს დაბანდებული ძველ რუსეთში. საბჭოთა მთავრობა კი, ცხადია, ვერ აღადგენს ფრანგ ბანკირების და ბირჟევიკების საკუთრებას რუსეთში, ვერც მის და მეფის რუსეთის იმპერიალისტურ მიზნებისათვის გაღებულ სამხედრო ვალებს დაუბრუნებს მას. ეს კი არყევს პარიზის მთავრობის პოლიტიკურ პრესტიჟს და ბურჟუაზიულ წყობილების ეკონომიურ საფუძველს.

ამიტომაცაა, რომ საფრანგეთი, დღიდან საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებისა, არაფერს ზოგავს რათა დასცეს მუშურ-გლეხური მთავრობა და აღადგინოს მონარქიული, ან ყოველ შემთხვევაში, ბურჟუაზიული, „დემოკრატიული“ მთავრობა, რომლის წყალობით იქნები აქვს თავის პრეტენზიების დაკმაყოფილების, რაც ნიშნავს რუსეთის სრულ დამონებას, კალონიად გადაქცევას.

ამ მიზნის განსახორციელებლად საფრანგეთის რეაქციონური მთავრობა იბრძოდა იარაღით ხელში, გზავნიდა თავის ჯარებს რუსეთის სანიტერვენციოდ, ის აწყობდა რუსეთთან ომისათვის მოსაზღვრე სახელმწიფოებს (რუსეთ-პოლონეთის ომი), ფინანსიურ მდგომარეობაში იმყოფებიან მისდამი, დღესაც ხელს უშლის ამ მცირე ქვეყნების ნორმალურ დამოკიდებულების აღდგენას რუსეთთან და ცდილობს იყოლიოს ბაზად მაზე გასალაშქრებლად, თუ ამისათვის დადგა ხელსაყრელი მომენტი.

საფრანგეთი შიმშიდებდა რუსეთის წინააღმდეგ არა მარტო იარაღით და ასეთი შედარებით ვიწრო მასშტაბით, იგი აგრეთვე წინ ეღობებოდა რუსეთთან შეთანხმებისა და თანამშრომლობისაკენ გადადგმულ ყოველ ნაბიჯს საერთაშორისო მასშტაბით. ის იყო რუსეთის ყველაზე უფრო დიდი მოწინააღმდეგე საერთაშორისო დიპლომატიურ მოლაპარაკებათა დროს. გავიხსენოთ გენუა და ჰააგა. ორივე ამ კონფერენციის უმთავრესი ჩამშლელი იყო საფრანგეთი.

მაგრამ მდგომარეობა თანდათან იცვლება, და იცვლება სწორედ რუსეთის სასარგებლოდ.

როგორც გარეშე თავდასხმას, ისე შინაურ კონტრ-რევოლიუციას რუსეთის მშრომელი ხალხი გმირულად გაუმკლავდა. და იმედს რუსეთის იარაღით დამარცხებისას სულ უფრო და უფრო ეცლებოდა ნიადაგი. ამავე დროს თვით რუსეთის შინაური მდგომარეობა დღითი-დღე მტკიცდება. საბჭოთა რესპუბლიკის სამეურნეო ცხოვრების გამოცოცხლება და გაჯანსაღება უდავო ფაქტია.

ეს გარემოება კი დღემდე შეურიგებელ სახელმწიფოებს იძულებულს ხდის მოახდინონ რუსეთთან დამოკიდებულებაში თავიანთ პოლიტიკის რევიზია. მრავალი სახელმწიფო აღიარებს საბჭოთა რესპუბლიკასთან ეკონომიურ ურთიერთობის აღდგენის გზას. აქ არ შეუდგებით ამ ქვეყნების ჩამოთვლას და რუსეთთან მათი დამოკიდებულების ისტორიის გადმოცემას. ჩვენ ამ ჟამად გვაინტერესებს საფრანგეთის პოზიცია.

დღეს ჩვენს გაზეთში მოთავსებულია ერრიოს განცხადება. ერრიო საფრანგეთის ვაჭარ-მრეწველთა წარმომადგენელია. ის იყო რუსეთში გამგზავნილი ამ ქვეყნის ეკონომიურ მდგომარეობის და შესაძლებლობათა გამოსარკვევად. ერრიომ რუსეთიდან წასვლის შემდეგ განაცხადა, რომ დადგა დრო მოსკოვში საფრანგეთის სავაჭრო წარმომადგენლობის გაგზავნის და საბჭოთა მისიის ჩამოსვლისა პარიზში. ერრიოს აზრით, რომელიც მან გაუზიარა გაზ. „ტრიბუნ“-ის თანამშრომელს, შესაძლებელია საფრანგეთ-რუსეთის დაახლოება. ამ დაახლოების საფუძველი უნდა ჩაეყაროს ეკონომიური ხელშეკრულებით, რომელსაც დაუყოვნებლივ მოყვება საბჭოთა მთავრობის ცნობა. ასეთია ერრიოს განცხადება. ცხადია, რომ ერრიო რუსეთში იყო წამომული მრეწველთა ჯგუფის სახელით და არა მთავრობის ოფიციალური დავალებით, მაგრამ, ამ უკანასკნელის ფარული დასტურით მაინც. და აღნიშნულ განაცხადებას ამიტომ განსაკუთრებული ღირებულება ენიჭება. რომ საფრანგეთის მთავრობას ეტყობა ცვლილება რუსეთის საკითხში, ამას, სხვათა შორის, ადასტურებს ის ფაქტიც, რომ, როგორც იტყობინება იმავე გაზეთი, ერთ პირს, რომელსაც მალალი პოსტი უკავია საფრანგეთის გარეშე საქმეთა სამინისტროში, გაუცხადებია, რომ რუსეთ-საფრანგეთს დაახლოება დგას დღის წესრიგში.

ამ გვარად, ცხადია, რომ საფრანგეთის საქმიანი წრეები ეძებენ რუსეთთან ეკონომიურ ურთიერთობის გაჩაღებას, და მთავრობაც მათი გავლენით და მთელი რიგი გარემოებით. ბოლოს და ბოლოს იძულებული იქნება ამ გზას დაადგეს.

საფრანგეთს, რომელმაც დაკარგა რუსეთის ინტერვენციის იმედი, საფუძვლიანად ეშინია, რომ ის დაიგვიანებს, სხვები მოასწრებენ რუსეთთან ურთიერთობის მოწყობას, და მისთვის არაფერი დარჩება.

ამ მხრივ გამაფრთხილებელი მნიშვნელობა აქვს მისთვის არა მარტო რაპალოს ხელშეკრულებას, არამედ ამას წინედ კრასინსა და ერკერტს შორის დადებულ საკონცესიო ხელშეკრულებას. ამ ხელშეკრულებას უნდა ექნეს გამაფრთხილებელი მნიშვნელობა სხვა ხარისხიც. იგი გაუქმებულ იქნა რუსეთის მთავრობის მიერ იმ პოზიციის გამო, რომელიც დაიჭირა ინგლისმა რუსეთის მიმართ ახლო აღმოსავლეთის საკითხებში. ინგლისმა ანგარიში არ გაუწია რუსეთს და მის ინტერესებს და მას გარეშე ცდილობს სრულებით საკითხის გადაჭრას. საპასუხოდ საბჭოთა მთავრობამ გააუქმა აღნიშნული ხელშეკრულება და ამით ნათელყო, რომ ის ვერ ითანამშრომლებს ისეთ სახელმწიფოსთან, რომელიც პატივს არ სცემს მის უფლებებს და ინტერესებს. და საფრანგეთი, თუ მას მართლა ჯერს რუსეთთან ეკონომიური თანამშრომლობა, უნდა მიეღოს მასთან, როგორც სუვერენულ ქვეყანასთან, ორივე მხარის ინტერესთა გონიერ გაგების ნიადაგზე. მხოლოდ ამ გზით შეიძლება საბჭოთა რესპუბლიკასთან ურთიერთობის აღდგენა.

პარტიის გენერალური გაწმენდა

წმენდა დაიწყო თბილისში და მთელ საქართველოში და ამ ჟამად ის გაძლიერებულის ტემპით წარმოებს. ეს არის არა უბრალო ფორმალური ხელახალი რეგისტრაცია, ან გამოცვლა ერთი პარტიული ბილეთისა მეორე, ახალი ნიმუშის პარტიული ბილეთით, არამედ საფუძვლიანი გადათვალიერება, სახელდობრ გენერალური წმენდა პარტიული რიგებისა.

ის აქ ტარდება მეორეთ საქართველოს კომპარტიის მუშაობის განსაკუთრებული პირობების გამო, რომელიც როგორც დეგალურად დიდი პარტია შეიქმნა თავის თავად ამ 1 ნახევარ წლის განმავლობაში—საქართველოში საბჭოთა წყობილების დამყარების შემდეგ. საბჭოთა წყობილების დამყარება საქართველოში კი მოხდა სწორეთ მაშინ, როცა მთელი ჩვენი საბჭოთა ფედერაცია შეუდგა გადასვლას ახალ ეკონომიურ პოლიტიკაზე. და სრულიადაც არ არის შემთხვევითი ის გარემოება, რომ საბჭოთა რუსეთში რ. კ. პ. პირველი საერთო წმენდა სწარ მოეხდა ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის შემოღებასთან ერთად, რომელიც იყო უდიდესი ახალი გამოცდა პარტიის ოთხი წლის არსებობის და მისი სისხლიან სამხედრო ფრონტზე და უსისხლო, მაგრამ არა ნაკლებ მძიმე ახ. ეკ. ფრონტზე ბრძოლის შემდეგ—ყველა არა მტკიცე, მერყევ და სუსტი სულის პატრონ ამხანაგებისათვის. წმენდამ გამოააშკარავა ის ელემენტები, გამოიყვანა ისინი ბზის სინათლეზე და გახვეტა რკინის ცოცხით პარტიიდან.

მაგრამ საქართველოში პირველმა წმენდამ ვერ მოგვცა საგრძნობი შედეგები, ვინაიდან ის სწარმოებდა რევოლიუციის პირველ თვეებში. ბევრი, რასაკვირველია, მიიზიდა მაშინ გამარჯვებულ მუშათა კლასის პარტიამ და ამავე დროს გაწმენდამდის და გაწმენდის შემდეგაც პარტიაში შედიოდენ უმთავრესად არა პროლეტარული ელემენტები. დაახლოებითი სტატისტიკური გამოანგარიშებით ამ ჟამად საქართველოს კომპარტიაში ითვლება წევრები და კანდიდატები 18—19 ათასამდე, აქედან 80 პროც.-ზე მეტი არის გლეხები და მოსამსახურე ინტელიგენტები და მხოლოდ 15—20 პროც. მუშები. როგორც ხედავთ, ფრიად მცირეა პროლეტარული ელემენტი და ასევე საგრძნობია პროცენტი არა პროლეტარულ ელემენტებისა. მაშასადამე, ერთის მხრივ პირველი წმენდისათვის ობიექტიურად არა საკმაოდ ხელსაყრელი მომენტი, მეორე მხრივ არა ჩვეულებრივი რაოდენობითი ზრდა ორგანიზაციისა და მისი მეტ წილად არა პროლეტარული თვისებითი—სოციალური შემადგენლობა,—აი პირობები, რომელნიც გრძნებითი კლოტი გვეკარნახებენ მეორე უფრო საფუძვლიანი წმენდის აუცილებლობას. ამ ჟამად საჭიროა გულდასმით მიმოხედვა თავის გარშემო, დათვალიერება ყოველი კუთხე და კუნჭულის და ყველა უვარგის ელემენტების გაძევება „მწყინდელების“, ადგილობრივ და ბაქოს მუშების ფრთხილი და მოსიყვარულე ხელებით, იმ მუშების, რომელნიც აქტიურ მონაწილეობას იღებენ მწენდაში და გადარჩევა ყვილფერის, რაც არის საუკეთესო, მტკიცე და გულადი მუშაობა კლასსა და გლეხობაში.

რომელი მხრით უნდა იქნეს მიპყრობილი გაწმენდის ძირითად ყურადღებაზე? ჩვენი აზრით, აქ შეიძლება დაწესებულ იქნეს სამი უმთავრესი კატეგორია, რომელთა გაძევება პარტიიდან შესაძლებელია ამ უკანასკნელის დაუზიანებლად.

უწინარეს ყოვლისა, პირველ ასე ვთქვათ—კატეგორიის, მივაკუთნოთ ახლო წარსულში ჩვენ ძლევამოსილ რიგებში შესული ელემენტები ზ ამასთან სხვა პარტიებიდან გადმოსული, რომელთაც ჯერ კიდევ ვერ შესძლეს წვრილ ბურჟუაზიულ ბუნებისაგან განთავისუფლება და რომელთაც შეშაქვთ თავისი ყალბი აზრები ჩვენს ოჯახში. პარტია სათანადოთ უნდა იქნეს გაწმენდილი ამ ელემენტებისაგან.

მეორე კატეგორია არის ეგრედ წოდებული „ზედმეტი ბალასტი“. ყველა არასასურველი, უსარგებლო და ერთი სიტყვით უვარგისი ელემენტებიან წმინდა ჩინოვნიკური სულით გაჟღენთილნი (კომჩინოვნიკები და ბუროკრატები, და ასეთები საკმაოდ ბევრი გაჩნდა ჩვენს პარტიებში), ან უსაქმურნი, ან და პასიური ხალხი—ის ჩვენივის არ არის საჭირო ასეთ აქტიურ დროში. და პრინციპიული აქ უნდა იყოს ერთი: საჭიროა თუ არა ის რევოლიუციის მეტად პასუხისმგებელ და კრიტიკულ პერიოდებისათვის და გამოსადეგია თუ არა პარტიისათვის. თუ—ჰო—უნდა დარჩეს, თუ არა—უნდა გაძევებულ იქნეს.

დაბოლოს, მესამე და ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანი კატეგორია—ეს ის ხალხია, რომელნიც დაავადმყოფებული არიან კომპარტიისათვის საუსწორებელ სნეულებებით—სხვა და სხვა მოძველებულ-საუკუნეთაგან მომდინარე—ცრუმორწმუნებით და დრომოჭმულ პსიქოლოგიით, განსაკუთრებით, რომელნიც შეპყრობილი არიან თვითმპყრობელური ან პრიმიტიული ნაციონალიზმის სენით, ძველი შეფური რუსეთის ან სამჯერ წყეული მენშევიკების, დაშნაკების და მუსავატელების ბატონობის. ეს დაწყეველილი მემკვიდრეობა უნდა მოისპოს და ჩაბარდეს არქივს საბჭოთა ქვეყნიდან გაქცეულ ემიგრანტებთან ერთად.

ამ სენის, როგორც მოვლენის, საჭიროა გაბურებული შანთით ამოწვა, და მისგან პარტიის სავსებით დაცვა.

აი ეს მთავარი პირობები უნდა შესრულებულ იქნეს, რათა მეორე წმენდა არ ჩატარდეს უკვალოდ, რათა ჩვენთვის მოსალოდნელ ყოველ გვარ განსაცდელის დროს, ჩვენ შეგვეძლოს უდიდეს გამარჯვების მიხწევა.

აი სწორედ ეს არის საჭირო აქ საბჭოთა საქართველოში ეხლა ახლო ადმოსავლეთში გართულებულ მდგომარეობის მომენტში, ვინაიდან ჩვენ ვდგევართ საპასუხისმგებლო პოსტზე აღმოსავლეთის კარებში და გვიპირავს დასაყრდნობი საიხედრო სტრატეგიული პუნქტები.

ჩვენ გვესაჭიროება მთლიანი კომუნისტური ჯარი, მთლიანის დროშით და მტკიცე მთლიან საკომანდო შემადგენლობით. ეს ამოცანა უნდა შესრულოს წმენდამ. და მის შედეგად ჩვენ უნდა გვექნეს საქართველოს კომუნისტური ორგანიზაცია, **როგორც კავშირი რჩეულთა, მუშათა კლასის და რევოლიუციის პარტია.**

მ. კახიანი.

სოციალური დაზღვევა

მიუხედავად იმ მცირე საშუალებათა, რომლებიც გააჩნდა ცენტრალურ დამზღვევ კასას, მან მაინც საკმაოდ გააფართოვა თავისი მუშაობა და სოციალურ დაზღვევის საქმეს საქართველოში მტკიცე საძირკველი ჩაუყარა. სოციალურ დაზღვევის ორგანოები, როგორც ცენტრში, ისე პერიფერიებშიაც, ყოველ ღონისძიებას მიმართავდენ, რომ წარმოება-დაწესებულებათაგან მიეღოთ ის პროცენტების ანარიცხი, რომელიც მთავრობის დადგენილებით თვით წარმოება დაწესებულებებმა უნდა შეეტანონ კასაში თავის მუშა მოსამსახურეების დასაზღვევად. იმ დროს, როცა დამზღვევი განყოფილების წინაშე ფრიად მნიშვნელოვანი ამოცანები იდგა გადასაჭრელად, როდესაც გადაუდებული საკითხი იყო დამზღვევ კაპიტალის ჩატარება, თბილისში რაიონული კასების დაარსება და სხვა, და ამისათვის საჭირო იყო დიდი თანხა, განსაკუთრებული ფონდი, რომელიც უნდა შემდგარიყო პროცენტების ანარიცხიდან, დამზღვევ კასის ფულის ამკრეფი განყოფილება, დიდის სიძნელით აგროვებდა ნაკარაუდევ 12 მილიარდის მაგიერ 2 ს თუ სამ მილიარდს, და დანარჩენი უმეტესი ნაწილი „დავალიანების“ ემატებოდა. ეს დავალიანება 20 მილიარდამდე ავიდა, მაგრამ დამზღვევმა განყოფილებამ, როგორც ვსთქვით საგრძნობლად გააფართოვა თავისი მოღვაწეობის ასპარეზი.

პროფკავშირთა სრულიად რუსეთის მე 5 ყრილობამ უდიდესი ყურადღება მიიპყრო სოციალურ დაზღვევის საქმის მაქსიმალურად გაუმჯობესებას. დამზღვევის დარგში დასახულ იქნა ახალი ამოცანები მის გაფართოვების და გაძლიერების სასარგებლოდ და დამზღვევ ორგანოებს მიეცა მეტი საშუალება ამ ჭირდინალურ საკითხის სამოლოოდ მოსაგვარებლად. ჯერ კიდევ ამ ყრილობის მოწვევამდე სოც. უზრუნველყოფის სახ. კომისარიატს მიეცა სესხი 22 წლის ფულის ნიშნებით 1 მილიარდი მანეთი და ამის ანალოგიური დადგენილება გამოიცა საქართველოშიაც სახალხო წრმასართა საბჭოს მიერ. სახ. კომ. საბჭოს დადგენილების თანახმად ფინანსთა სახალხო კომისარიატი ძძლევს დამზღვევ ორგანოებს ოქტომბრიდან 1,500 მილიარდ მანეთს იმ დაწესებულებათა მუშა მოსამსახურეების დასაზღვევად, რომელნიც იმყოფებიან სახელმწიფო მომარაგებაზე, და ამის გარდა ასწორებს ოქტომბრამდე დავალიანების 50 პროცენტს. ეს ნაბიჯი ერთხელ კიდევ მოწმობს ჩვენი მუშური გლეხური ხელისუფლების მისწრაფება მუშათა ყოფა—ცხოვრების მაქსიმალურად გაუმჯობესებისა და შრომის უნარის დაკარგვის დროს მათი სრულიად უზრუნველყოფისაკენ.

ამ დროს, როდესაც ქვეყნის ახლად წამოწყებული წარმოება, თავის პროგრესიულ განვითარებას და პროდუქტიულ მუშაობის გასაძლიერებლად მოითხოვს ხარჯების სიფრთხილეს, საბჭოთა ხელისუფლება არ ზოგავს საშუალებებს და თავს მიუჯერებს უმატებს ერთ დიდ ხარჯების გასავალს სახელმწიფო მომარაგებაზე მყოფ მუშა მოსამსახურეთა დასაზღვევად.

ამ რიგად ხსენებულ კატეგორიის მუშა-მოსამსახურეები მთავრობის მიერ უზრუნველყოფილი არიან, და დამზღვევ ორგანოებს ეძლევა საშუალება შემდეგში თავის ფუნქციების და თავის ამოცანების განვითარების.

მაგრამ დაზღვევის საქმის წარმატებისათვის ეს არ კმარა. დამზღვევ ორგანოების წინაშე სდგას ფრიად მნიშვნელოვანი ამოცანა და პრესპეტივები. სახ. კომ. საბჭომ თავის დადგენილებით ერთხელ კიდევ დააღტკიცა თუ როგორ იცავს ის შრომას. ეხლა სიტყვა ეკუთვნის საწარმოო ანგარიშზე მყოფ წარმოება-დაწესებულებებს. ასეთი დაწესებულებები საკმაოდ ბევრია და მათი დავალიანებაც არ არის ცოტა დამზღვევ ორგანოებისადმი. ისეთი გრანდიოზული წარმოება, როგორც სამმაბაჭოს ტრესტი, ტყვეულობის სამმართველო სახალხო კავშირი და სხვა, ზღვაუოლების ფულის შეტანას აშიანურებენ, და მათი დავალიანება მილიარდებში გამოიხატება. ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ ისინი გამონახავენ საშუალებას პროცენტების ანარიცხის თავის დროზე შეტანისას. მათი ასეთი დავალიანება ახსნება მით, რომ დღემდე ც. დ. კ. არ იჩენდა ისეთ სისასტიკეს, როგორც მაგ. რუსეთში. თუ აქამდე დამზღვევი ორგანოები არ მიმართავენ იმ რესპრესილ ზომებს, რომელიც გათვალისწინებულია შრომის სახალხო კომის. № 11 დადგენილების მე 5 მუხლში და სახ. კომ. საბჭოს № 23 დადგენილების მე 5 მუხლში, თუ ისინი არ ახდენენებდენ ამ დადგენილების დამრღვევ ორგანიზაციებს საურავს და ჯარიმას, ეს აიხსნება მით, რომ დამზღვევი ორგანოები მათ ყოველგვარ საშუალებას აძლევდენ, რათა შეეტანათ ზღვეულების ფული გაგრძელებულ ვადაში, იღებდნენ რა ხელშეწყობას ქვეყნის მძიმე ეკონომიურ მდგომარეობას.

სახელმწიფო მომარაგების მუშა მოსამსახურეთა დაზღვევით, დამზღვევ ორგანოების წინაშე იშლება დიდი პერსპექტივები და ამ საქმის სრული მაშტაბით განვითარება შესაძლებელ იქნება მხოლოდ მაშინ, როდესაც სამეურნეო ანგარიშზე გადაყვანილი წარმოება დაწესებულებები სერიოზულად მოეპყრობიან ამ საქმეს და დადგენილებას საპროცენტო ანარიცხის შემოტანის შესახებ სავალდებულოდ გახდიან. არავითარ დათმობას დამზღვევი ორგანოების მხრივ შემდეგში ადგილი არ ექნება. სამეურნეო ორგანოების ხელმძღვანელნი პასიხისმგებელნი არიან ამ დადგენილების სისრულეში მოყვანაში; ამიტომ მათ არ უნდა დაივიწყონ თავის მოვალეობა მუშების და დამზღვევ ორგანოების წინაშე და დროზე უნდა შეიტანონ პროცენტების ანარიცხი, სადაც ჯერ არს. ყოველივე ვფერდის ახვევა ზღვეულების ფულის შეტანისათვის, მიჩნეულ იქნება როგორც სოციალურ დაზღვევაზე, გამოცემულ სავალდებულო კანონის დარღვევა, როგორც სამოტაჟი პასუხისმგებელ ხელმძღვანელების მხრივ. დამზღვევი ორგანოები საკმაოდ აღჭურვილნი არიან უფლებებით, რომ საპროცენტო ანარიცხის შემოტანის შესახებ გამოცემულ სავალდებულო დადგენილების დამრღვევთ არა თუ **ვადაახდევინონ ხაუ-რაგი და ჯარიმა, არამედ პასუხი აგებინონ ადმინისტრატიული წესით.**

ი. ლომაძე.

მუშათა და გლეხთა მოძრაობა იაპონიაში

იაპონიის პროლეტარიატის რაოდენობა საგრძნობლად გაიზარდა ომის დროს, იაპონიის ინდუსტრიის სწრაფ განვითარებასთან ერთად. საკმარისია აღინიშნოს, რომ ამ ჟამად იაპონიაში ორიცხება დაახლოვებით ექვსი-შვიდი ათასი მემაღარიე, მიუხედავად იმისა, რომ ნაბიჭირის მრეწველობამ იწყო განვითარება მხოლოდ უკანასკნელ 30—40 წლის განმავლობაში.

იაპონიის მუშათა მოძრაობის განსაკუთრებულ თვისებას შეადგენს ის ფაქტი, რომ იაპონიის პროლეტარს უზდებოდა დიდი დროს დაბარჯვა მისთვის სრულიად ახალი პროფესიებს შესასწავლად, რომელნიც შემოიჭრენ იაპონიაში დასავლეთის კულტურასთან ერთად. ამგვარად, მას არ შეეძლო საკმაო დროის შეწირვა თავის ეკონომიურ და სოციალურ მდგომარეობის გაუმჯობესებისათვის.

მუშათა მოძრაობა იაპონიაში ფრიად ნორჩია, მისი თანამგზავრია გაფიცვები, რომელიც სულ უფრო ხშირდება და ფართოვდება და რომელიც ხშირად ღებულობს პოლიციასა და ჯარებთან სისხლისღვრილ შეტაკებების ფორმას. უნდა ვიქონიოთ მხედველობაში, რომ იაპონიის კანონი უყურებს გაფიცულს, როგორც ბოროტ-მოქმედს, რომლის დაპატიმრება შეუძლია ყოველ პოლიციელს.

მიუხედავად რეპრესიებისა, იაპონიის პროფკავშირები, რომელიც მოწყობილია ან პროფესიონალურ ან და ინდუსტრიალურ ნიშადობათა მიხედვით, წარმატებით ვითარდება. ის არ გადაქცეულა მუშათა ისეთ ორგანიზაციად, რომელიც აწარმოებს შემთანხმებელ პოლიტიკას, როგორც ამას ჩვენ ვხედავთ სხვა ქვეყნებში. პირიქით, ის იშვა რევოლიუციონურ ბრძოლაში, იმ მომენტში, როცა რევოლიუციონურმა მოძრაობამ დასავლეთში უკვე მიაღწია განვითარების ბნიშვნელოვან საფეხურს, და ამიტომაც შეინარჩუნა მებრძოლი სული. ინგლისურ ტიპის ძველი პროფესიონალური ორგანიზაციებიდან განსხვავებით, მას კიდევ არა აქვს გაფიცვის ფონდი, და ყოველჯერ გაფიცვების დროს იძულებული არის იყვეს მებრძოლ მუშებთან მჭიდრო ურთიერთობაში, ძათ შორის აგროვოს თანხა მოძრაობისათვის ხელის შესაწყობად.

როგორც უკვე იყო აღნიშნული, იაპონიის გაფიცვები ატარებს რევოლიუციონურ ხასიათს. გაფიცულთა შეტაკება პოლიციასთან—ჩვეულებრივი მოვლენაა იაპონიაში. ამ მხრივ დამახასიათებელია 40.000 დოკელ მუშის გაფიცვა შარშან კობეში, გაფიცვა, რომელიც გრძელდებოდა დაახლოებით ექვსი კვირა. მიუხედავად იმისა, რომ პროფკავშირი აერთიანებდა ამ მუშების ხსოლოდ უნაშნველო ნაწილს, ისინი ყველა, როგორც ერთი კაცი, გამოეხმაურნენ მის მოწოდებას გაფიცვისაკენ. ამ გაფიცვის დროს მუშები მართავდენ ქუჩებში დემონსტრაციებს, სადაც ხდებოდა პოლიციასთან შეტაკებები, რომელიც მუშებს დაუჯდა რამოდენიმე კაცი მოკლული და დაჭრილი. გარდა ამისა, დაპატიმრებულ იქნა ორასამდე „აგიტატორი“. მათი დაპატიმრების ხერხი ფრიად ტიპიურია იაპონიის პოლიტიკურ წესებისათვის: ვინაიდან პოლიციას არა აქვს უფლება დაპატიმრებული დააკავოს სასამართლოს გარეშე 24 საათზე მეტი ჩანს, ის მათ აპატიმრებდა, ანთავისუფლებდა რამოდენიმე წუთით და ისევ აპატიმრებდა. მიუხედავად იმისა, რომ ეს გაფიცვა ჩაახშობილ იქნა რეგულიარულ არმიის ჩარევით, მან მაინც მნიშვნელოვანი სწრაფად უსწორდება ურჩ გლეხობას.

მაგრამ ბოლო წლებში, გაძლიერებულ მუშათა მოძრაობის ზეგავლენით, იაპონიის გლეხობა აგიკარავებს გამოსვლას. ამის ნათელ მაგალითს წარმოადგენს ის ფაქტი, რომ იაპონიის გლეხობა ორგანიზაციულად გამოვიდა პირველად 1918 წელს, ბრძოლის ლოზუნგით ბრინჯის ფასის დაწევის შესახებ. ეს მოძრაობა ფრიად ფართო ხასიათს ატარებდა. ის მოიცავდა ქალაქებსაც, სადაც ბრინჯის ფასის დაწევის მოთხოვნილებას ადგენდნენ მუშები

მყოფნის აგიწეროთ მთელი ჩემი წამება.

დიდი წამების შემდეგ მე შემომგლიჯეს ხალათი და ჩამკეტეს საკანში. ეს „განსაკუთრებული საკანი“ თითქმის მთლად მიწაშია და შიგ ძლიერ ცივა.

საკანი სრულიად ცარიელი იყო, განაგრძობს შემდეგ გელცა,—არც საწოლი, არც მაგდა, არც სკამი, არც საგიბსახურავი შიგ არ მოიპოვებოდა. წამოძინებით არ იდგა არც „პაპაშკა“.

ბუნებრივ მოთხოვნილების შესრულება იატაკზე მიხდებოდა, რის გამო საკანში საშინელი სუნი იდგა.

კბილები შეციებულსავით მიკაწკაწებდა, რადგან ძლიერ ვცივდებოდი, ვიწყე შიგ წინ და უკან სიარული და ისე დავღლილი, რომ თვალებში სინათლე დამეკარგა. დაჯდომა მაინც ვერ შევძელი: იატაკი შარდით იყო ერთბაშად მოტბორილი...

ასე ვიტანჯე ამ საშინელ წამების კამერაში საღამოს 9 საათიდან დილის 7 საათამდე, როდესაც მომიტანეს ხალათი, ამ ხვრელში მომიხდა ჯდომა თელი ოთხი დღე.

საკანში თავ დან ბოლომდის სრული სიცალიერე იყო, მხოლოდ ღამღამით შემომიტანდნენ ლერს.

სუფთა ჰაერზე ხუთი წუთითაც არ მიშვებდენ, სულ აყოლებულ საკანში ვისხედი, მთელი ამ ოთხი დღის განმავლობაში მე ხმოლოდ გირვანქა ნახევარი საპლო მივიღე.

მე ვითხოვე, რათა ამ წამების ოთახიდან გადავიყვანე. მათ დაცინვით მიპასუხეს: მოავარმა პროკურორმა გრძანაო, რომ მისი გასწორება ხმოლოდ ცემით შეიძლებაო...

როდესაც მე სასოწარკვეთილებამდის მივიდი და განვაცხადე, რომ ასეთ ტანჯვას მირჩევნია მომკლათ მეთქი, ერთმა დარაჯმა მიპასუხა:

— არა, სიკვდილით, შენ არ მოგკლავენ, მაგრამ იმდენს გვემენ, თავ ხედო, რომ შენ თვითონ ჩამოიხრჩო თავიო.

მეოთხე დღეს ის იყო არაჭათი მელეოდა. კიდევ ერთი დღე რომ დავჩენილყავი, მე ვერ გადავიტანდი: თვით მე ვე მოულებდი ბოლოს ამდენ წამებას. სხეული მთლათ შერყეული მაქვს.

ექიმმა, რომელსაც უჩვენე ნაცემი, განაცხადა—ეს მე არ შემეხებაო.

მხოლოდ ჩემი ცემის მეცხრე დღეს გამსინჯა ორმა ექიმმა. მათ განაცხადეს, რომ არავითარი ცემის შედეგებს ვერ ვპოულობთო, როდესაც ტანზე კიდევ მჭონდა ჯლათების ნაცემისგან საკმაო დიდი იარები.

ეგრედ წოდებულ „კოფის“ მაწოდიდენ იმ პურქვლით, რომელიც საფურთხელად ჰქონდათ.

ამ აუწერელ ტანჯვა წამების შემდეგ, მე გამიმწვავდა ძარღვების სისუსტე (ამბ. გელცს იმპერიალისტურ ომში აქვს მიღებული მძიმე ჭრილობები)... ძალ ღონე დღითი დღე მეწურება. სისუსტით ხშირათ ვცვივი და რამოდენიმეჯერ დაცემის დროს დამიზიანდა სხეულის ესა თუ ის ნაწილი.

ჩემებისადმი გაგზავნილ წერილებს, რომლებშიც მათ მინდა შევატყობინო ჩემი ჯანმთელობის მდგომარეობა, აჩერებს საპყრობილის დირექტორი შეიდეგესი.

— მე თქვენ გთხოვთ, ამხანაგებო, ამბობს პატიმრობაში განაწამები მე ბრძოლი: მიიღ-თ, რაც შეიძლება ყოველ გვარი ზომები არა მარტო ჩემთვის, სხვა ამხანაგების თვისაც, რომელ ც ბევრია აქაც და სხვაგანაც ჩემებრ და, ეჭვი არაა, ჩემზე უარეს მდგომარეობაშიც.

ამხ. ზინოვიევმა მიმართა გერმანიის კომ. პარ ცენ. კომიტეტს წინადადებით, რათა მან ზომები მიიღოს, რომ შეიდემანელებმა გასცვლონ ამხ გუცი ეხერ ტიმოფეევზე, რომლისთვისაც ძლიერ იწუხებს თავს ყვითელი ინტერნაციონალის ლაშქარი.

სატრანსპორტო კავშირის ვეტერანი

ძვირფასო ამხანაგებო!

უკანასკნელ ხანებში ბურჟუაზიულ ქვეყნების ტრანსპორტის მუშების გაფიცვები სტაქიურად იზრდება და ღიმებულობს უფრო და უფრო საშიშ ხასიათს ისტორიულად დრომოქმულ ბურჟუაზიულ კლასისათვის.

ბურჟუაზია ეძებს დამცველებს მათზე თავდატეხილ საშინელ საფრთხისაგან. იგი მიმართავს ნაცად და სწორ მეთოდს—2 ყვითელ ინტერნაციონალის ლიდერების დახმარებით სცდილობენ თვალი აუხვიონ ტრანსპორტის მუშებს—ბულგარელები, რუსები, ფინელები, ფრანგები, ჰოლანდიელები, გერმანიელები და სხვები, რათა თავის რიგებში არ ჰყავდეთ მათი ბნელი გამცემლობითი მისწრაფებათა გამომძღავნებლები.

აღნიშნულ ქვეყნების მოწინავე მუშები განდგნენი არიან ტრანსპორტის მუშების ფედერაციიდან, იმისთვის, რომ ისინი არა სიტყვით, არამედ საქმით იცავდენ 8 საათის სამუშაო დღის იგივე ბურჟუაზიის შემოტევას ხელფასის წინააღმდეგ, სცდილობდენ, რომ არ ერთი ქვეყანა არ გამოსულიყო რევოლუციურად მეორე ქვეყნის წინააღმდეგ, რათა ერთა ლიგის მეშვეობით რულ განწყობილებას კაპიტალისტებში ბოლო მოეღებოდა და დასასრულ ერთიანებულიყო მთელი ქვეყნის ტრანსპორტის მუშები. აი მოთხოვნილება, რომელიც მათ სურთ გაატარონ ცხოვრებაში.

აღნიშნულ მოწინავე მუშების შედგენილია პროპაგანდის ცენტრალური კომიტეტი, ერთიანი მებრძოლი ფრონტის აღსადგენად.

საქართველოს რკინის გზელები თქვენ ხელა გაუგზავნოთ შერკინილა და წყვილა-კრულვა ვენის ყვითელ ინტერნაციონალის და შავ ფიცარზე დაწერო ამ პირების სახელები, რომლებიც ლამაზი სიტყვებით ატყუებენ ბურჟუაზიულ ქვეყნების ტრანსპორტის პროლეტარიატს.

ჩვენი ძმური სალამი პროპაგანდის ცენტრალურ კომიტეტს, სადაც მოყრილი არიან მოწინავე მუშები, რომელნიც მოითხოვენ რადიკალურ ზომებს ბურჟუაზიულ ბოროტების მოსაფხვრილად... და რომელნი სულ ლობენ, რათა დააჩქარონ მუშების კლასის ის სანტაროო დღე, როდესაც ჩვენი ორთქლმავლები თავისუფლად იმოძრავებენ ევროპის რკინის გზების რელსებზე.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ხალხანსპორტის ქვეგანყოფილება.

რაბოჩი-დეპუტატები

ახლო აღმოსავლეთის ამბები

მუდანიის შეთანხმება.

მოსკოვი. 15 ოქტ. მუდანიის შეთანხმებას ხელი მოაწერეს ყვლა დელეგატებმა, გარდა ბერძნებისა.

ბულგარეთ რუმინეთის საზღვარი.

მოსკოვი. 15 ოქტ. ბულგარეთ-რუმინეთის საზღვარი ორი კვირით დაიბურა.

რუსეთი კონფერენციაზე.

მოსკოვი. 15 ოქტ. ანკორას გავლენიან წარმომადგენელმა ნური-ბეიმ განაცხადა, რომ ანგორა კონფერენციაზე მონაწილეობას მიიღებს მხოლოდ რუსეთთან ერთად. აუცილებელია აგრეთვე კონფერენციაზე საქართველოს და უკრაინის დაშვებაც.

საბერძნეთის მთავრობის ნოტა.

ნაუენი. 15 ოქტომბერი. კონსტანტინოპოლიდან იტყობინებიან, რომ მოკავშირეთა უმაღლესმა კომისრებმა გადასცეს ანგორის წარმომადგენლს გამიდ ბეის საბერძნეთის უმაღლესი კომისარის განცხადება, რომელშიც ნათქვამია: „საბერძნეთის მთავრობა მოგვანებით რა საბერძნეთის დელეგატების მიერ მუდანიაში გაკეთებულ შენიშვნების და მწუხარების გამოსთქვამს, რომ ისინი მხედველობაში არ იქნა მიღებული, საბერძნეთის მთავრობა სთხოვს მოკავშირეებს შეუმუშავონ ქრისტიანებს ემიგრაცია და გაადიდონ ვადა საბერძნეთის ჯარების ევაკუაციისა და ოსმალეთის ადმინისტრაციის დაწესებისა ფრაკიაში.

ამასთანავე ერთად საბერძნეთის მთავრობა აცხადებს, რომ ასრულებს რა მოკავშირეთა სურვილს და ელებს მუდანიის კონფერენციის გადაწყვეტილებას,—ეს ამის შესახებ აძლევს სათანადო ინსტრუქციებს თავის დელეგატებს.

ლოიდ ჯორჯის სიტყვა.

ნაუენი. 15 ოქტ. ლოიდ-ჯორჯმა წარმოსთქვა სიტყვა მანჩესტერში „რეფორმკლუბში“. მან მიუთითა, რომ ინგლისის მთავრობას სურს არა ომის მოხდრი, არამედ ზავის დამცველი და აღნიშნა ოსმალების მოქმედება 1914 წლ. ომის დროს. ამ მოქმედების გამო ის წინააღმდეგია იმ ლიბერალებისა და ქრისტიანებისა, რომლებიც ეთანხმებიან ოსმალეთის ევროპის ტერიტორიაზე გადასვლას.

გენ. უეზლის განცხადება.

ნაუენი. 15 ოქტ. „პტი პარიზიენი“ აქვეყნებს ინტერვიუს გენ. ქუბლთან, რომელმაც განაცხადა თავისი კმაყოფილება დროებითი ზავის პირობებზე ხელის მოწერის გამო. ქუბლი სთვლის ამ დროებითი ზავს ოსმალეთთან მეგობრულ განწყობილების და აღმოსავლეთში ქრისტიან მოსახლეობის დაცვის ახალ და ნაყოფიერ პოლიტიკის დასაწყისად. გენერალის სიტყვით, პუანკარეს პოლიტიკამ, ლორდ კერზონთან საუბრის დროს, მიიყვანა საფრანგეთი სწორ გადაწყვეტილებამდე ახლო აღმოსავლეთის საკითხში და შესაძლებელი გახდა ახალი ბაზის და საჭირო ფორმულის გამონახვა კონფლიქტის მოსაწესრიგებლად.

საზავო კონფერენციის გამო.

რომი, 15 ოქტ. „მესაჯეროს“ ცნობით ახლო მომავალში სკუტარში გაიხსნება ახლო აღმოსავლეთის საზავო კონფერენცია, რომელზედაც იტალიის წარმომადგენლად დაესწრება გრ. სფორცა.

ბაბერძნეთის ხელის მოწერა.

პარიზი, 15 ოქტ. საბერძნეთის მთავრობამ დაავალა თავის წარმომადგენელს კონსტანტინეპოლში ხელი მოაწეროს მუდანიაში დადებულ შეთანხმებას.

ლოზანა.

პარიზი, 15 ოქტ. „გოლუა“ იტყობინება, რომ ანკორის წარმომადგენლობა წინააღმდეგი არაა კონფერენციის ლოზანში, და არა სკუტარში მოწვევისა.

ბაბჭოთა რესპუბლიკების ბაზავო კონფერენციაზე მონაწილეობა.

პარიზი. 16 ოქტ. საიმედო ცნობებიდან „დეილი ტელეგრაფი“ იუწყება, რომ საფრანგეთის პოლიტიკურ წრეებში იხილავენ ახლო აღმოსავლეთის საზავო კონფერენციაზე რუსეთის დაშვების საკითხს. რუსეთი მოითხოვს მისი კონფერენციის სრულუფლებიან წევრად ყოფნას საფრანგეთის აზრით კი რუსეთს კონფერენციაზე დასწრების უფლება უნდა მიენიჭოს სრულების შესახებ საკითხების განხილვის დროს.

ბაჩერძნეთის პროტესტი.

ბორო. 16 ოქტ. საბერძნეთის მთავრობამ მუდანიის შეთანხმებაზე ხელის მოწერასთან ერთად შეიტანა თავისი პროტესტი ამ შეთანხმების წინააღმდეგ.

პოლიტიკის ჩამოხვლა ათინაში.

პარიზი. 16 ოქტ. შაბათს ათინაში ჩამოვიდა პოლიტისი, რომელთაც მიიღებს მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ჰოლს.

ჩანაკასთან.

პარიზი. 16 ოქტ. ოსმალებმა მოხსნეს თავის ჯარები ჩანაკის ფრონტიდან.

ფრაკიის ევაკუაცია.

პარიზი. 16 ოქტ. მოკავშირეთა მისიები შაბათს გაემგზავრნენ ფრაკიის სხვა და სხვა ადგილებში ევაკუაციაზე ზედამხედველობის გაწევის მიზნით.

ბულგარეთის განზრახვანი.

პარიზი. 16 ოქტ. ბულგარეთს განზრახვა აქვს ახლო აღმოსავლეთის კონფერენციაზე დასვას მისთვის სამხრეთ ფრაკიით ეგეოსის ზღვაზე გასვლის უფლების მინიჭების საკითხი.

სირია და ანატოლია.

მოსკოვი. 15 ოქტომბერი. სირიის და ანგორის წარმომადგენლებმა ხელი მოაწერეს საბაჟო ხელშეკრულებას. ხელშეკრულების მიზანი სირიასა და ანატოლიის შორის შეწყვეტილ საჭარო ურთიერთობის განახლება.

ბაბჭოთა რესპუბლიკების ბაზავო კონფერენციაზე მონაწილეობა.

პარიზი. 16 ოქტ. საიმედო ცნობებიდან „დეილი ტელეგრაფი“ იუწყება, რომ საფრანგეთის პოლიტიკურ წრეებში იხილავენ ახლო აღმოსავლეთის საზავო კონფერენციაზე რუსეთის დაშვების საკითხს. რუსეთი მოითხოვს მისი კონფერენციის სრულუფლებიან წევრად ყოფნას საფრანგეთის აზრით კი რუსეთს კონფერენციაზე დასწრების უფლება უნდა მიენიჭოს სრულების შესახებ საკითხების განხილვის დროს.

ბაჩერძნეთის პროტესტი.

ბორო. 16 ოქტ. საბერძნეთის მთავრობამ მუდანიის შეთანხმებაზე ხელის მოწერასთან ერთად შეიტანა თავისი პროტესტი ამ შეთანხმების წინააღმდეგ.

პოლიტიკის ჩამოხვლა ათინაში.

პარიზი. 16 ოქტ. შაბათს ათინაში ჩამოვიდა პოლიტისი, რომელთაც მიიღებს მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ჰოლს.

ჩანაკასთან.

პარიზი. 16 ოქტ. ოსმალებმა მოხსნეს თავის ჯარები ჩანაკის ფრონტიდან.

ფრაკიის ევაკუაცია.

პარიზი. 16 ოქტ. მოკავშირეთა მისიები შაბათს გაემგზავრნენ ფრაკიის სხვა და სხვა ადგილებში ევაკუაციაზე ზედამხედველობის გაწევის მიზნით.

ბულგარეთის განზრახვანი.

პარიზი. 16 ოქტ. ბულგარეთს განზრახვა აქვს ახლო აღმოსავლეთის კონფერენციაზე დასვას მისთვის სამხრეთ ფრაკიით ეგეოსის ზღვაზე გასვლის უფლების მინიჭების საკითხი.

ანტანტა და გერმანია

კანონპროექტი გერმანიისათვის მატერიუმის მიცემის შესახებ.

პარიზი. 14 ოქტომბ. ბრანდიბიურის კანონპროექტის საპასუხოთ გამოქვეყნდა საფრანგეთის მთავრობის კანონპროექტი. გიგასის საგენტო ამბობს, რომ, როგორც წინადაც ღნიშნავდა საფრანგეთის პრესა, კანონპროექტი გერმანიისათვის 6 წლის მორატორიუმის მინიჭების შესახებ, მოულებელია საფრანგეთისათვის. საკონტრიბუციო კომისიის რეზოლუცია სრულიად უნაყოფოა, სანამ მოკავშირე სახელმწიფოები ნოემბრის დამლევს ან დეკემბრის დასაწყისში არ შეიკრიბებიან ბრიუსელის კონფერენციაზე და იქ არ განიხილავენ საკონტრიბუციო საკითხს.

გაზ. „ფოსიშე ცეიტუნგის“ პარიზის კორესპონდენტი იტყობინება, რომ ბრანდიბიურის სიტყვით ინგლისის და საფრანგეთის პრესის ცნობები კანონ პროექტის შესახებ, სამართლეს არ შეეფერება. ასე მაგალითად ეს კანონ-პროექტი სრულიადაც არ მოითხოვს გერმანიისათვის მორატორიუმის მიცემას.

გაზ. „ფოსიშე ცეიტუნგი“ თავის მხრივ ამბობს, რომ ბრანდიბიური მოითხოვდა გერმანიის გადასახადების ვადების გაგრძელებას, არამედ მხოლოდ მოითხოვდა ოქროს ფულის ნაშენებით 5 წლის შეცვლას.

სრულიად საქართველოს ცენტრ. აღმასკომის მე-2 სესია

(გაგრძელება იხ. გაზ. „კომუნისტი“ № 236)

მეშვიდე სხდომა

თავმჯდომარეობს ამხ. მახარაძე: გადასახადის სისტემის საკითხის შესახებ მოხსენებას აკეთებს ამხ. ბ. ბიბინეიშვილი.

ბ. ბიბინეიშვილი: ამხანაგებო, სანამ ჩვენ განვიხილავდეთ ფინანსთა სახალხო კომისარიატის გადასახადთა პოლიტიკას, საჭიროთ მიმაჩნია მოკლეთ შევეხო ჩვენს ფინანსიურ პოლიტიკას, ხოლო რადგანაც ეს უკანასკნელი განსაზღვრება საზოგადო ეკონომიური პოლიტიკით, თქვენი ყურადღება ცოტახანით უნდა შევაჩეროთ ამ საგანზე.

როგორც მოგახსენებათ საბჭოთა რესპუბლიკის ეკონომიური პოლიტიკა ორ პერიოდათ იყოფა: პირველი პერიოდი 1918 წ. 1921 წლამდე, ხოლო მეორე 1921 წლიდან დღევანდლამდე. პირველ პერიოდს ახასიათებს მრეწველობის სრული ნაციონალიზაცია, უმთავრეს ნედლ მასალათა სახელმწიფო მონოპოლია, შრომის ბეგარა, თავისუფალი ბაზრის მოსპობა და მუშა-გლასამახურეთათვის პირველი საჭიროების საგნების მომარაგება. ფინანსიურ დარგში ეს პოლიტიკა შემდეგ მოვლენებში გამოიხატა: ფული ლით გადასახადის უარყოფა, და მისი მნიშვნელობის თანდათანი დაკარგვა; საბანკო აპარატის მოსპობა, ადგილობრივი გადასახადების სრული უარყოფა და ადგილობრივ ორგანოთა სახელმწიფო ხარჯზე გადაყვანა. მეორე პერიოდს ანუ ახალ ეკონომიურ პოლიტიკას ახასიათებს: სახელმწიფოს როლის შეზღუდვა წარმოების პროცესში, ვინაიდან სახელმწიფოს წარმოებითი როლი განსაზღვრება ზოგიერთი მსხვილი მრეწველობით წვრილი და საშუალო მრეწველობის მფარველობა, კერძო ინიციატივის ფართოდ გამოყენება, თავისუფალი ბაზრის დაშვება, სახელმწიფოს მარაგის მოხმარებელთა რიცხვის შემცირება, საქონლის ნატურალურ გაცვლა გამოცვლის პრინციპის უარყოფა და ადგილობრივ ორგანოთა ბიუჯეტის ცალკე ბიუჯეტთა გამოყოფა.

ეკონომიური პოლიტიკის შეცვლის გამო ჩვენ ძირიანად უნდა შეგვეცვალა ფინანსიური პოლიტიკა. თქვენ კარგათ მოგეხსენებათ, რომ თავდაპირველად ჩვენი შეხედულება ფულის როლზე სულ სხვაგვარი იყო ვიდრე დღეს. თუ წინეთ ფულის კურსის დაცემას და მისი ღირებულების დაქვეითებას არავინ ყურადღებას არ აქცევდა, სამაგიეროთ ეხლა, ახალი ეკონომიური პოლიტიკის დროს, განსაკუთრებული ყურადღება ფინანსთა სახალხო კომისარიატისა და მთელი საბჭოთა ხელისუფლებისა მიპყრობილია ფულის კურსის სტაბილიზაციისაკენ, რომ როგორმე შეჩერდეს ფულის კურსი ერთ დონეზე, ვინაიდან უამისოდ შეუძლებელია საქონლის წესიერად გაცვლა გამოცვლა და საზოგადოდ მრეწველობის აყვავება.

ჩვენი ფულის კურსის, ჩვენი ვალიუტის დაცემა აიხსნება ორი მიზეზით: საქონლის ნაკლებობით და ემისიით. პირველი მიზეზი, ე. ი. საქონლის ნაკლებობა დიდ როლს თამაშობდა ძველი ეკონომიური პოლიტიკის დროს, როცა თავისუფალ ბაზრის შეზღუდვასთან ერთად საქონელიც გაქრა ბაზრიდან, და ეს იყო მთავარი მიზეზი ფულის კურსის დაცემისა. ეხლა ახალი ეკონომიური პოლიტიკის დროს, საქონლის ნაკლებობა თითქმის აღარ არის. მას შემდეგ, რაც კერძო ინიციატივას გზა გაეხსნა ვაჭრობა მრეწველობა ცოცხლდება და საქონელიც ჩნდება. მაშასადამე უმთავრესი მიზეზი ფულის კურსის დაცემისა მდგომარეობს ემისიაში. როგორც მოგახსენეთ თავი და თავი მიზეზი ემისიისა გახლავთ ჩვენი ბიუჯეტის დეფიციტი. აი ამ დეფიციტის დასაფარავად საჭიროა გამოცემულ იქნეს ფულის სულ ახალ-ახალი რაოდენობა. მაშასადამე რომ ფულის კურსი შეეგაჩეროთ ერთ დონეზე, აუცილებელია ბიუჯეტის გაჯანსაღება, ჯერ დეფიციტის შემცირებით და შემდეგ სახელმწიფო შემოსავალ-გასავლის გათანასწორებით.

ჩვენი სახელმწიფო ბიუჯეტის დეფიციტი ბიბინეიშვილის აზრით თავდაპირველად ჩვენი მიერ წარმოდგენილ დეფიციტით, შემდეგ უმიზნო და გაზვიადებული ხარჯებით, და ბოლოს სახელმწიფო და ადგილობრივ გადასახადთა, შემოსავლის სიმცირით. მუშურნეობის დეფიციტი არ არის სადღეისო და სახვალიო საკითხი. ეს დიდი საკითხია, რომელიც შესაძლებელია ათიოდე წლიში გასახარო, თუმცა საბჭოთა ხელისუფლება ღიმღლობს სათანადო ზომებს ჩვენი მიურნეობის ასაყვავებლად; დიდი ყურადღება აქვს მიქცეული ავრეთვე გადიდებულ და ზომიერ ხარჯების მოპოვებასაც. რაც შეეხება მისაშე მიზეზს,—გადასახადთა სიმცირით აკრიფას—მოგახსენებთ რომ ფინანსთა კომისარიატის მთელი ყურადღება მიქცეულია იქითკენ, რომ სავსებით ამოწურვით გადამხდელთა შესაძლოება და იმავე დროს არ შევაფერხოთ წარმოება. ძველი ეკონომიური პოლიტიკის დროს გადასახადებზე ღ ანგარიში ზედმეტი იყო. დღეს კი გადასახადები აუცილებელია არა მარტო ეკონომიური მოსაზრებით, არამედ პოლიტიკურადაც, ვინაიდან გამრავლდა შეძლებულ პირთა რაოდენობა და წვრილი ბურჟუაზია, რომელთა დაბევრა პროლეტარული სახელმწიფოს სასარგებლოთ სავსებით მიზანშეწონილია.

გადასახადების ფინანსიური მნიშვნელობა როგორც მოგახსენებათ გამოიხატება შემდეგში: გადასახადების შემწერობით ჩვენ ვადიდებთ ბიუჯეტის საშემოსავლო ნაწილს და ვამცირებთ დეფიციტს. მაშასადამე გადასახადებიდან შემოსული რაოდენობით ვამცირებთ ემისიას და ამით კი ვაჩერებთ ფულის კურსის დაცემას.

მართალია გადასახადებით შემოსული თანხა არც ისე დიდია, რომ გავანთავისუფლოს სავსებით ემისიისაგან, მაგრამ მომდინარე წელში ეს ფული მაინც საკმაოდ დიდ თანხას შეადგენს და ყველა იმ ზომებთან ერთად, რომელსაც ღებულობს ფინანსთა სახალხო კომისარიატი ჩვენ მიზანს ვაღწევთ—ჩვენი ფულის კურსი თითქმის ერთ დონეზეა შეჩერებული. ყოველ შემთხვევაში, ისე სწრაფად არ ეცემა, როგორც ეს ხდება მეზობელ საბჭოთა რესპუბლიკებში. შეიძლება ეხლა თვით გადასახადთა პოლიტიკას და იმ სახელმწიფო გადასახადებს, რომელიც ფინანსთა სახალხო კომისარიატის მიერ შემოღებულია სჯ.ბჭოთა საქართველოში. ავიღოთ პირდაპირი გადასახადები: სარეწაო და შემოსავლის ქვეყლობაზე გადასახადი, პირდაპირი გადასახადების პოლიტიკა ხასიათდება დაბეგვრის სისტემით, ხოლო დაბეგვრის სისტემა—შემოსავლის დაბეგვრით.

ეს საგადასახადო პოლიტიკა ძირიანად განსხვავდება რუსეთში არსებულ სისტემისაგან. სადაც იბეგრება არა მარტო შემოსავალი, არამედ თვით საბრუნავი თანხაც. ცხადზე უცხადესია, რომ ასეთი პოლიტიკა მიზანშეწონილი არ არის, რადგანაც ბრუნვის რაოდენობით ყოველად შეუძლებელია მოგების გამოანგარიშება. შეიძლება ხშირად საბრუნავი თანხა იყოს დიდი და შემოსავალი კი ცოტა ან სულ არა მე ვამბობ, ამ შემთხვევაში, როცა იბეგრება დაწესებულება, ანუ კერძო პირის ნამდვილი მეწარმეობა, მაგრამ ის ცხოვრებასთან ახლოსაა, მასთან შეთანხმებული და მიზანშეწონილია. რა თქმა უნდა, არა ერთ ამხანაგს შეიძლია მიგვითითოს, რომ ამ სისტემის დროსაც ხდება შეცდომები. მაგრამ შეცდომები სად არ ხდება, სამაგიეროთ, ჩვენ გვაქვს სათანადო ორგანოები, რომელთაც ევალებათ ამ შეცდომების გამოსწორება განსაჩივრებით ჯერ საგადასახადო საკრებულოში შემდეგ განსაკუთრებულ საგადასახადო სათათბიროში.

პირდაპირი გადასახადები ჩვენს რესპუბლიკაში შემდეგია: სარეწაო გადასახადი, რომლითაც იბეგრება ყველა საგაჭრო სამრეწველო დაწესებულება, როგორც ანგარიშ-ვალდებული, მაგალითად ბანკები, კოოპერატივები და სხვა, ისე არა ანგარიშ-ვალდებულნიც და აგრეთვე ყველა ის პირი, რომელიც აწარმოებს სავაჭრო ოპერაციას. მეორე,—შემოსავლის კვალობაზე გადასახადი, რომლითაც იბეგრება ყველა ფიზიკური და იურიდიული პირი, რომლის შემოსავალი აღემატება 9 მილიონ მანეთს წელიწადში (ეს ნორმა მოქმედობს 1921 წლისათვის), არის სანერგო გადასახადი, სიმტკიცის ბაჟი და ბაჟი უსასყიდლოდ გადასულ ქონებაზე. 1921 წელს სარიწაო გადასახადი გაწერილი იყო 52 მილიარდი და შემოსავლის კვალობაზე 72 მილიარდი, სულ 124 მილიარდი მანეთი. 1922 წელში ამდენი, თითქმის ამაზე მეტიც, არის გაწერილი.

ყოველგვარ გადასახადს გარდა ფისკალური მნიშვნელობისა აქვს სოციალური მნიშვნელობა. ვინაიდან ის მუთარეობას უწევს ერთ კლასს მეორე კლასის ხარჯზე. ჩვენი გადასახადთა პოლიტიკა, სადაც იბეგრება მხოლოდ შეძლებული ნაწილი საზოგადოებისა ხოლო თავისუფლდება მცხოვრებთა შეუძლო ნაწილი, საესებით არ არის მოკლებული ამ მნიშვნელობას.

რაც შეეხება არა პირდაპირ გადასახადებს, სახელდობრ აქციზს, აქ შეიძლება აქ შეიძლ ბა ათასგვარი სადაო საკითხები დაისვას. ყველას კარგათ მოეხსენება ის მიმდინარეობა ფინანსიურ პოლიტიკაში რომელიც უარყოფს არა პირდაპირ გადასახადებს ვინაიდან არა პირდაპირ გადასახადს იხდის მხოლოდ მომხმარებელი. ეს დებულებაც რომ მივიღოთ სახელმძღვანელოდ, მაშინაც ჩვენ ვამტკიცებთ, რომ საბჭოთა ხელისუფლება ვერ უარყოფს არა პირდაპირი გადასახადების შემოღებას, ჯერ ერთი იმიტომ, რომ, თუ გვინდა ფულის კურსის ერთ დონეზე შეჩერება, გადასახადები რაც შეიძლება მეტი უნდა აიკრიფოს, და მეორე, ჩვენ ვამბობთ, რომ ეს არსებითადაც მიზანშეწონილია და აი რატომ: ავიღოთ თუ გინდ გადასახადი პაპიროსზე. ვთქვათ პაპიროსის აქციზი შემოვიდა ოცდა ათი მილიარდი, და პაპიროს ხომ გარდა მუშა მოსამსახურეებისა ეწევა ყველა, თვით ვაჭრები შეძლებული კლასი, ხელოსანი და სპეკულიანტი. ამ შემთხვევაში ჩვენ ვარაუდით შეგვიძლიან ვსთქვათ, რომ მთელი აქციზის ნახევარი მაინც დაიწვება შეძლებულ კლასებს. მართალია უსამართლობა არის როცა მუშებს ვახდევინებთ არა პირდაპირ გადასახადს, მაგრამ საბჭოთა ხელისუფლებას აქვს საშვალება მუშებისაგან აღებული არა პირდაპირი გადასახადი მათვე დაუბრუნოს თუ გინდ ხელფასის გადიდებით ან სხვა რაიმე შეღავათით.

ჩვენი არაპირდაპირი გადასახადი განირჩევა სხვა სისტემისაგან იმით, რომ ჩვენში გადასახადით დაბეგვრის სისტემა დამოკიდებულია გაყიდვის საშუალო ფასებთან შეფარდებული პროცენტებზე. ე. ი. თუ ღირებულება რომელიმე საქონლისა მატულობს, მაშინ ემატება აქციზიც და ეს ხდება შეჭანიკურად. ფინანსთა სახალხო კომისარიატს უფლება აქვს დიკრეტით ყოველ ორ თვეში გადასინჯოს გადასახადის ნიხრი და თუ მოიმატა საშუალო ღირებულებამ ობიექტზე, გადიდოს აქციზიც, ამისათვის არ არის საჭირო ახალი დეკრეტი ტ მისი გატარება ძალღეს ორგანოში. ეს ძირითადი თვისებაა ჩვენში არსებულ არაპირდაპირ გადასახადებისა. ამიტომ, ჩვენ ვამტკიცებთ, რომ ეს სისტემა უფრო მიზანშეწონილია და ცხოვრებასთან შეფარდებული. ბოლოს საჭიროთ მიმაჩნია აღვნიშნო ის გარემოება, რომ არაპირდაპირი გადასახადების ნიხრის დაწესების დროს, ჩვენ მიტად სათუთათ ვიპყრობით ერთ ფმთავრეს დარგს ჩვენი მეურნეობისას, ეს არის ყურძნის ღვინო, რომელსაც ვაწერთ იმეთ გადასახადს, რაც შეეფარდება და შეეფერება ჩვენ ეკონომიურ მდგომარეობას, რათა, ვიმეორებ, ეს უმთავრესი დარგი ჩვენი მეურნეობისა დაცული იქნეს და ოდნავათაც არ შეფერხდეს. ამაშიც დიდი განსხვავება არის, მაგალითად რუსეთში არსებულ ნიხრთან შედარებით.

ახლა, მე მინდა შევეხო ყველაზე უფრო რთულს, ყველაზე უფრო არეულ დარეულ საგადასახადო დარგს, ეს გახლავთ ადგილობრივი გადასახადები, რომელიც სისტემაში ჯერ კიდევ არ არის მოყვანილი და ბევრი შრომა და ენერგიის დახარჯვა სჭირია, როგორც ადგილობრივ ხელისუფლებას, ისე ცენტრს, რათა ეს გადასახადები, ადგილობრივ ორგანოთა უმთავრესი საარსებო წყარო—თავის სიმღლეზე დააყენოს. დღევანდელი ადგილობრივი საბჭოები და აღმასკომები პირდაპირ მემკვიდრენი არიან ქალაქის ყოფილ თვითმმართველობებისა და ერობების, მემკვიდრენი არიან არა მარტო ქონებრივად, არამედ უფლებრივადაც. დღეს ადგილობრივმა ორგანომ უნდა იფუქნოს როგორც მმართველმა და შექმნას ღირებულება როგორც მეურნემ.

შეიქმნა ახალი ურთიერთობა სახელმწიფოს ხელისუფლებასა და ადგილობრივ ორგანოთა შორის. ურთიერთობა განსაზღვრულია კონტიტუციაში, ხოლო მათი საბიუჯეტო უფლებები განმარტებულია დასახათა დებულებაში, რომელიც დამტკიცებულია მიმდინარე წლის ოქტომბერის 5 ს საქართველოს რევკომის მიერ. ამ დებულებით ადგილობრივ ორგანოს უფლება აქვს თავისი ბიუჯეტი შეადგინოს დაიკმაყოფილოს: 1) მისი საკუთარი ქონების შემოსავლით, 2) კომუნალურ წარმოების შემოსავლით, 3) ამ დებულებაში აღნიშნულ გადასახადებით ტ ბაჟებით, 4) სახელმწიფო ხაზინაში შემოსული გადასახადებიდან და ბაჟებიდან გადარიცხული პროცენტებით, 5) შემთხვევითი შემოსავლით და 6) დახმარებით ან სესხით მთავრობისაგან.

არსებითად შემოსავლის ეს წყაროები არაფრით არ განსხვავდებიან ყოფილ ადგილობრივ თვითმართველობათა შემოსავლის წყაროებიდან, მხოლოდ წინათ მათ არ ქონდათ პროცენტები შემოსული გადასახადებიდან გან ეს მათ ემატებათ, და სამაგიეროთ აკლდებათ გადასახადი მიწაზე და აგრეთვე შესაფასებელი გადასახადი. თითქოს ერთნაირი დარჩა მთი ბიუჯეტი, მაგრამ ეხლანდელ მთგომარეობა ადგილობრივ ორგანებისათვის გაცილებით, უარესია ვიდრე იყო წინათ. კარგათ მოგეხსენებათ, რომ წინათ კომუნალურ წარმოებათა შემოსავალი ადგილობრივ ბიუჯეტს უდადეს პროცენტს შეადგენდა.

ეს დაწესებულებები კი ჯერ იმპერიალისტურმა და შემდეგ სამოქალაქო ომმა სავსებით მოშალა და დაგრია. მართალია საქართველოში ადგილი არ ქონია სამოქალაქო ომს, მაშასადამე ნგრევაც ნაკლები იყო მაგრამ უნდა მივიღოთ მხედველობაში, რომ ახალი ხელისუფლების მიერ მიღებული მემკვიდრეობა იმდენად მძიმე და გაცვეთილი იყო და არის, ხანგრძლივი შეუკითხულების გამო, რომ მათი ჯეროვან სიმაღლეზე დაყენება ზეკაცურ ზომებს ითხოვს, არა თუ ისინი იძლეოდნენ რაიმე შემოსავალს. ვიმეორებ ადგილობრივ ორგანოთა მდგომარეობა გაუარესდა!

ამ გარემოებამ გამოიწვია ის, რომ ადგილობრივ ორგანოთა ურთიერთობა საჭიროა მათ კანონიერი საშუალება

სხვა და სხვა ამბები

ინგლისი

ჩემბერლენის სიტყვა.

ბანოვერი. 14 ოქტ. ჩემბერლენმა თავის სიტყვაში ინგლისის შინაურ პოლიტიკურ მდგომარეობის შესახებ სხვათა შორის განაცხადა, რომ კაბინეთის ყველა კონსერვატორის წევრები იზიარებენ ლოიდ ჯორჯის შეხედულობას და მან, მემარჯვენე ამომრჩეველთა ზრახვების წინააღმდეგ მოითხოვა მხარის დაჭერა კოალიციისათვის. ჩემბერლენმა კოალიციის აუცილებლობას ხაზი გაუსვა იმ მოსაზრებათ, რომ მუშათა პარტიის გამარჯვებას შეუძლია დიდი საშიშროება შექმნას.

ხახტიკი გაფრთხილება.

პარიზი. „მატენის“ ცნობით, ინდოეთის დიდა ქალაქის მუსულმან მოსახლეობამ გაუგზავნა დიპეშა ინგლისის გარეშე საქმეთა სამინისტროს, რომელშიაც აღშფოთებას გამოსთქვამს ინგლისის ანტი-ოსმალურ პოლიტიკის გამო და აცხადებს, რომ ასეთ პოლიტიკის გაგრძელების დროს შესაძლებელია მუსულმანების მღელვარებამ მიიღოს გრანდიოზული ხასიათი, რასაც არა ხელსაყრელი შედეგი ექნება ბრიტანეის კაბინეტისათვის.

ლოიდ ჯორჯის წინააღმდეგ.

მოსკოვი, 15 ოქტ. „ობსერვერი“, რომელიც ხშარს უჭერდა ლოიდ ჯორჯს, ეხლა მოითხოვს მის გადადგომას. ამასვე იმეორებენ სხვა გაზეთებიც. შესაძლებელია, რომ ლოიდ ჯორჯი ახალ არჩევნების დაწყებამდე გადადგეს.

ვლადივოსტოკის ევაკუაცია.

მოსკოვი. 18 ოქტომბერი. იაპონელების მიერ ვლადივოსტოკის ევაკუაცია დაიწყო. იგი დამთავრდება 25 ოქტომბერს.

საფრანგეთი

რუსეთი და საფრანგეთი.

მოსკოვი. 15 ოქტ. ვარშავიდან იუწყებიან. რომ ერრიომ პრესის წარმომადგენლებს განუცხადა, რომ მოსკოვში საფრანგეთის საელჩო წარმომადგენლობის გაზაგნის და პარიზში რუსეთის საბჭოთა მისიის ჩამოსვლის დრო უკვე დადგა.

სპარსეთი

სპარსეთის ნავთი.

ბაქო. 14 ოქტომბერი. ინგლისის გაზეთების ცნობით სპარსეთის მთავრობამ დასდო საკონცესიო ხელშეკრულება ჩრდილოეთ სპარსეთის ნავთიან ადგილების დასამუშავებლად საზოგადოება „სტანდარტ ოილ“ და „სინკლერის“ ფირმებთან ამ ხელშეკრულების დადებას აქვს კავშირი სპარსეთის მთავრობის მიერ ამერიკისაგან სესხის აღებასთან.

ინგლისი და სპარსეთი.

მოსკოვი. 17 ოქტომბერი. ინგლისის ელჩმა მოსთხოვა სპარსეთის მთავრობას იმ ადგილობრივ მუშათა გაზეთის დახურვა, რომელმაც ერთ ერთ წერილში გაილაშქრა ელჩის წინააღმდეგ: „ელჩი სიცრუეს ლაპარაკობსო“. გაზეთმა მეორე დღეს განაცხადა, რომ ის უარს ამბობს სიტყვა „სიცრუეზე“, რომელიც არ შეეფერება მის სტილს, მაგრამ არსებითად იგი რჩება თავის თვალსაზრისზე, რომ ელჩი სიმართლეს არ ლაპარაკობს... (დამახინჯებულია) მათ მშობლების და მათ სურვილით წავიდნენ გასასეირნებლად. ინგლისის საელჩო დაჟინებით მოითხოვს გაზეთის დახურვას.

ციფრები რესპუბლიკებში

რუსეთი

რუსეთ-პოლონეთის ურთიერთობა.

მოსკოვი. 15 ოქტ. რუსეთის სრულუფლებიან წარმომადგენელმა პოლონეთში იოფოლესკიმ ტურნალისტებთან საუბრის დროს განაცხადა, რომ უკანასკნელ დროში რუსეთ პოლონეთის ურთიერთობას გაუმჯობესება ეწინევა. ახლო მომავალში მოსკოვში ჩამოვა პოლონეთის ვაჭრობა მრეწველობის სამინისტროს წარმომადგენელი და გამართავს მოლაპარაკებას სავაჭრო ურთიერთობის აღდგენის შესახებ.

პოლონეთი თანახმაა მიიღოს მონაწილეობა კონფერენციაზე, სადაც განიხილება საკითხები.

კავშირის მუშაკთა ყრილობა.

მოსკოვი. 15 ოქტ. 20 ოქტ. გაიხსნება სრულიად რუსეთის კავშირის მუშაკთა ყრილობა. ყრილობას დაესწრება საფრანგეთის ფოსტა-ტელეგრაფის მოსამსახურეთა კავშირის წარმომადგენელი.

გრანგელის მომხრენი.

მოსკოვი. 15 ოქტომბერი. როსტოვში ჩამოვიდა 4.100 ყოფილი ერანგლის მომხრე ოფიცერი და ჯარის კაცი. უცდიან კიდევ 5.000 კაცის ჩამოსვლას.

მიწის კანონების კოდექსი.

მოსკოვი. 15 ოქტ. მიწად მოქმედების კომისარიატმა დაამტკიცა სამიწო კოდექსის პროექტი. კოდექსი გადაეცემულია სახალხო კომისართა საბჭოში განსახილველად.

კოდექსი აწესებს მიწაზე, წყალზე, ტყეებზე და ბუნების ცოცხალ ძალებზე კერძო საკუთრების გაუქმების შეურყევლობას.

ოქტომბრის ზეიმი.

მოსკოვი. 15 ოქტ. მოდის ცნობები, რომ ყველგან ემზადებიან ოქტომბრის ზეიმისათვის.

ამ დღისათვის განზრახულია მიტინგების გარდა, მუზეუმების, მუშათა ფაკულტეტების, გამოფენების და ობსერვატორიების გახსნა.

მოსკოვი. 14 ოქტ. სახალხო განათლების კომისარიატმა გააუქმა თავისი დადგენილება სმილენსკის უნივერსიტეტის დახურვის შესახებ, რადგანაც მისი ხარჯები იკისრა საგუბერნიო აღმ. კომიტეტმა.

ს. ახალგაზდობის კომუნისტურ კავშირის ყრილობა.

მოსკოვი. 14 ოქტ. ამხ. ბუხარინმა, სრულიად რუსეთის ახალგაზდობის კომუნისტურ კავშირის ყრილობაზე ახალი ეკონომიურ პოლიტიკის პირობებში კომუნისტურ აღზრდის შესახებ გაკეთებულ მოხსენებაში განაცხადა: ახლო მომავალ წლებში სასტიკი ბრძოლა იქნება გამართული კერძო კაპიტალისტურ მეურხეობის და იმ წარმოებათა შორის, რომელნიც მუშურ სახელმწიფოს ხელში იმყოფებიან. ახალი ეკონომიური პოლიტიკა ეს გრანდ. სტრატეგიული შემოვლაა მოწინააღმდეგის. თუ ჩვენ არ გვეყოლა საიმედო კადრი, ყველა სფეროში საკომანდო პოსტები დაკავებული იქნებიან არა პროლეტარულ ელემენტების მიერ. ეს თუ მოხთა, დაიწყება არა პირდაპირი გზით დაბრუნება კაპიტალიზმისაკენ. ამ რიგად კომუნისტურ ახალგაზრდობის აღზრდას დიდი მნიშვნელობა ეძლევა. ახალი ეკონომიური პოლიტიკა ახლა ჩვენთვის დადებითი მოვლენაა. მუშათა კლასის მდგომარეობა უმჯობესდება და ჩვენი მატერიალური საფუძველი მტკიცდება. მაგრამ მოწინააღმდეგე გვიტევს იდეურ ფრონტზე. ჩვენ ყველა ძალები უნდა შემოვიკრიბოთ და ამ ფრონტზე ბრძოლა გავაჩაღოთ. აგრეთვე ლიკვიდაცია უნდა უქნათ ახალგაზრდა მუშათა წრეებში წერა-კითხვის აუცილებლობას.

აგრეთვე უნდა შემოვიღოთ ელემენტარული განათლება კომუნისტურ ახალგაზდობის ფართე მასებში ადმინისტრატიულ კადრის შექმნასთან ერთად. საჭიროა განსაზღვრული კვალიფიკაცია, შესწავლა განსაზღვრულ პროფესიის და მეცნიერების დარგის.

ამხ. კოლონტაი.

მოსკოვი. 14 ოქტომბერი (პირდაპირი მავთულით). ამხ. კოლონტაი დანიშნულია საბჭოთა რუსეთის წარმომადგენლობის მრჩეველად ნორვეგიაში.

სრულიად რუსეთის ცენტრ. აღმასრ. კომიტეტის ხელია.

მოსკოვი. 15 ოქტომბერი. ფინანსთა სახ. კომისარიატის რწმუნებულის მოხსენებაში, რომელიც წაკითხული იქნა სრულიად რუსეთის ც. ა. კ-ის მე-3-ე სესიაზე აღნიშნულია, რომ უკრაინის ბიუჯეტი 1922—1923 წ. წ. გაუმჯობესებას იწყებს. სახელმწიფო რესურსები მოხმარდება ტრანსპორტს, სასოლო მეურნეობას და წითელ არმიას.

სესიის მიერ გამოყოფილმა კომისიამ უკრაინის ადმინისტრატიულად დაყოფვის შესახებ, მხარი დაუჭირა ოდესის და ნიკოლაევის გუბერნიების და აგრეთვე ეკატერინოსლავის, კრემენჩუგის და ზაპაროჟეს გუბ. ერთ გუბერნიაში გაერთიანებას.

სწავლა-განათლების საქმის მდგომარეობა დასავლეთ საქართველოში

თანახმად საქართველოს კომისართა საბჭოს დადგენილებისა 18 სექტემბერს გაემგზავრა დასავლეთ საქართველოში განსაკუთრებული კომისია სწავლა განათლების მდგომარეობის ადგილობრივად გამოსარკვევად და მომავალ სასწავლო წლისათვის საჭირო ზომების მისაღებად, სახალხო განკომის. ამხ. დ. კანდელაკის, თბილ. განათლების განყოფილების გამგე დ. რუხაძის, კომპოზიტორ ბ. ბალანჩივაძის და კომისარიატის საქმეთა მართველის ალ. მიქაბერიძის შემადგენლობით.

კომისიამ პროვინციაში ორი კვირა დაჰყო. მოიარა ბათომი, ოზურგეთი, ქუთაისი, ხონი, მაიხოჯ, კულაში, ფოთი, სამტრედია, ახალსენაკი, ზესტაფონი და გორი; ადგილობრივ გაეცნო სწავლა-განათლების საქმეს როგორც ზემოაღნიშნულ ცენტრებში, ისე დაბებსა და ახლო მდებარე რაიონებში.

კომისიის მიზანი იყო გამოერკვია:

1. აღმასრულებელი კომიტეტების მოღვაწეობა სწავლა-განათლების საქმეში და მათი დამოკიდებულება ადგილობრივ განათლების განყოფილებებთან.

2. ყველა ტიპისა და საფეხურის სასწავლებლების მოღვაწეობა სწავლა აღზრდის წარმატების მხრით წარსულ სასწავლო წლის განმავლობაში, მასწავლებელთა და მოწაფეთა ცხოვრებაში მოყვანა და შემოწმება.

3. ადგილობრივი განათლების განყოფილებათა მოღვაწეობა წარსულ სასწავლო წლის განმავლობაში და მათი დადებითი ან უარყოფითი ხელმძღვანელობა სასწავლებლების მართვა-გამგებლობისა და სწავლა განათლების საქმეში.

4. სასწავლებელთა შეერთება და შეჯგუფება იმ პირობით, რომ მოწაფეთა შემადგენლობა სკოლის გარეშე არ დარჩენილიყო.

5. მასწავლებელთა და სკოლების გამგეების სიების გადასინჯვა სტატისა და გამოცდილების მიხედვით და ამ მხრით სათანადო ცვლილების მოხდენა.

6. სასწავლებელთა შენობების რემონტისა და გათბობის მხრით მომავალი სასწავლო წლისათვის უზრუნველყოფა.

7. სასწავლებლების შესანახი ხარჯების ნაწილის ადგილობრივი საშუალებებით დაკმაყოფილება.

ყველა ზემოაღნიშნული საკითხების გამორკვევამ კომისია დაარწმუნა, რომ აღმასრულებელი კომიტეტები, მრავალი სიძნელის მიზეზის გამო, თითქმის ყველგან ჯეროვანის ყურადღებით და მზრუნველობით ვერ ეპყრობოდნენ სწავლა-განათლების საქმეს ქალაქებსა და მაზრებში, რაიცა უეჭველია მეტად აფერხებდა ადგილობრივი განათლების განყოფილებათა მოღვაწეობას სკოლების ახალ საფუძველზე და ნიადაგზე დამყარების საქმეში; აღმასრულებელ კომიტეტებისა და განათლების განყოფილებათა შორის არ არსებობდა ის მჭიდრო კავშირი, რომელიც ცხადია მოამზადებდა და შექმნიდა სასურველ ნიადაგს ჩვენი ახალ პრინციპებზე დამყარებულ სკოლების ნაყოფიერად მოქმედებისათვის.

განათლების განყოფილება ხშირად იყო საშუალებას მოკლებული უსაჯერობის გამო, მოეხდინა სასწავლებლების შენობებში სასწრაფო და აუცილებელი რემონტი, შეეძინა უბრალო სასწავლო ისეთი ნივთი, როგორიცაა, მაგალითად, ცარცი, ჩვარი, ცოცხი და სხვა; მიმოსვლის საშუალებათა უქონლობის გამო გაეწია უშუალო ხელმძღვანელობა მაზრის სკოლებისათვის და სხვა.

აღმასრულებელ კომიტეტებთან პირადი მოლაპარაკებიდან კომისიამ გამოარკვია, რომ მართლაც ადგილობრივი ხელისუფლება ნივთიერის მხრით ვერ უწევდა სათანადო დახმარებას განათლების განყოფილებებს, მაგრამ ყოველივე ამას ადგილობრივი ხელისუფლება უსახსრობით ასაბუთებდა. აღმასრულებელი კომიტეტების წარმომადგენლნი განმარტავდნენ, რომ ადგილობრივ ხელისუფლებას უხდება მრავალი ამ ხანად პირველმნიშვნელოვანი და მასთან ყოველად აუცილებელი მოთხოვნილებათა დაკმაყოფილება და მას ამისათვისაც საკმარისი საშუალება არ მოეპოვება და ამიტომაც იყო, რომ განათლების განყოფილებებს ჯეროვან ნივთიერ დახმარებას ვერ უწევდნენ.

მომავალ სასწავლო წლიდან ამ ანომალური პირობების თავიდან ასაშორებლად კომისიამ გამართა ყველგან პირადი მოლაპარაკება აღმასრულებელ კომიტეტთან და განუმარტა, რომ ამიერიდან ადგილობრივ ხელისუფლების განკარგულებაში გადადებული იქნება უფრო მეტი ნივთიერი საშუალებანი, რაიცა უეჭველია შეძლებას მისცემს აღმასრულებელ კომიტეტებს უფრო მეტი ნივთიერი დახმარება აღმოუჩინონ განათლების განყოფილებებს სასწავლებლების ნორმალურად წარმართვის საქმეში.

მომავალ სასწავლო წლიდან ადგილობრივ აღმასრულებელ კომიტეტებს ექნებათ სწავლა განათლების სფეროში მოსალოდნელ ხარჯების ნაწილის თავის თავზედ მისაღებად სამი წყარო, რაიცა უეჭველია, შედარებით გააძლიერებს კომიტეტების მიუჯეტის შემოსავალს.

პირველი—ცენტრალური მთავრობის მიერ უკვე დაკანონებულია სახელმწიფო გადასახადებისაგან შემოსულის 20 პროც. ადგილობრივი კომიტეტების განკარგულებაში გადარიცხვა. ამ თანხიდან 7—8 პროც. შეიძლებელი იქნება მოხმარდეს სწავლა-განათლების საქმეს; მეორე—ქმაღლეს და საშუალო სასწავლებლებში დაწესებულია, როგორც დროებითი ზომა, სწავლის ფულის გადასახადი; მესამე—მთავრობის მიერ პრინციპიალურად უკვე მიღებულია ეგრედ წოდებული სასკოლო საყოველთაო გადასახადი, რომელიც უეჭველია სულ მოკლე ხანში დეკრეტის სახით სათანადო ინსტანციაში დადასტურებულ იქნება. თუ ყველა ამას დაუმატებთ იმ გარემოებასაც, რომ განათლების განყოფილებებს ნება ეძლევათ, საჭირო შემთხვევებში თემებთან შეჯერან ხელშეკრულებანი სკოლების ადგილობრივ საზოგადოების საშუალებით კოლექტიურად შენახვის შესახებ, ცხადია, რომ ადგილობრივ აღმასრულებელ კომიტეტებს სრული შესაძლებლობა მიეცემათ მიიღონ თავის თავზე ნაწილი იმ ხარჯებისა, რომელსაც ამ ჟამად მთავრობა ეწევა საერთო სახელმწიფო საშუალებიდან.

ყველა მოხსენებული რესურსების გათვალისწინების შემდეგ ადგილობრივ კომიტეტების წარმომადგენლებმა თანხმობა განაცხადეს მიიღონ თავის თავზე:

1. ყველა ტიპისა და საფეხურის სასწავლებელთა: ა) შენობების რემონტის, გათბობის, განათების და ყოველი სამეურნეო ხარჯების გასწორება; ბ) ტეხნიკურ მომუშავეთა და ადგილობრივი განათლების განყოფილებათა (გარდა გამგისა) ყველა მოსამსახურეების ჯამაგირებით დაკმაყოფილება; გ) მასწავლებელთა მთელი შემადგენლობის 10-25 პროცენტამდე ჯამაგირების ადგილობრივ საშუალებიდან გაღება.

ქრონიკა

სტატისტიკოსთა ყრილობა. სტატისტიკის ცენტრალურ სამმართველოს კოლეგიის დადგენილებით მიმდინარე წლის ნოემბერს პირველ რიცხვებში მოწვეულია სრულიად საქართველოს სტატისტიკოსთა პირველი ყრილობა. ყრილობის პროგრამა და მოწვევის წესი გამოქვეყნებული იქნება თავის დროზედ.

საყოველთაო ხაჭალაჭო აღწერის გარშემო. სტატისტიკის ცენტრალური სამმართველო გაცხოველებულ მუშაობას აწარმოებს მომავალ საქალაქო აღწერის მოსამზადებლად. პროვინციის ქალაქებში დაგზავნილნი არიან საგანგებო რწმუნებულნი ადგილობრივ სააღწერო ორგანიზაციების მოსაწყობად. აღწერის ძირითადი ფორმულიარები და ინსტრუქციები უკვე დაბეჭდილია, დანარჩენი იბეჭდება. ნოემბრის პირველ რიცხვებში მოწვეულ იქნენ აღწერის ხელმძღვანელთა თათბირი ყველა სამაზრო ქალაქებიდან. სამმართველოს კოლეგიამ თავის უკანასკნელ სხდომაზე აირჩია აღწერის პოპულარიზაციის მიზნით ფართე მასაში საგანგებო კომისია, რომელშიაც შევიდენ: სტატისტიკურ ცოდნის გამავრცელებელ კომისიის წერვი მ. ყოჩიაშვილი, ცენტრალურ სააღწერო ბიუროს წევრი გ. ფერაძე და ლ. მაჩაბელი. კომისია უკვე შეუდგა მუშაობას და გამოიმუშავა თავის მოქმედების გეგმა, რომლის მიხედვით უნდა მოწყობილ იქმნეს როგორც თბილისის სხვა და სხვა უბნებში (განსაკუთრებით განაპირ) ისე პროვინციის ქალაქებში საჯარო. მოხსენებები აღწერის მიზნებისა და მნიშვნელობის შესახებ; აღწერის საკითხის ყოველმხრივ გაშუქება პრესაში, პლაკატების გამოფენა და სავიტაციო პუნქტების გავრცელება ქალაქთა მოსახლეობის შორის; აღწერის ლოზუნგების დემონსტრაცია ეკრანებზედ და სხვა.

სტატისტიკური კრებული. სტატისტიკის ცენტრალური სამმართველო შეუდგა ერცელი ეკონომიურ-სტატისტიკური კრებულის გამოცემას, რომელშიც მოთავსებული იქნება ძირითადი მასალები საქართველოს სოციალ ეკონომიურ ცხოვრების ყველა უმთავრეს დარგებიდან. კრებული იბეჭდება სამ ენაზედ (ქართულ-რუსულ ფრანგულად) და გამოვა დაახლოვებით მიმდინარე წლის დასასრულს. ხელის მოწერის პირობები გამოცხადებული იქნება ცალკე.

მუშათა ფაკულტეტზე. სახელმწიფო უნივერსიტეტთან არსებულ მუშათა ფაკულტეტებზე ლექციების კითხვა ორშაბათს 9 ოქტომბერს დაიწყო. ჯერ ჯერობით ყველა ლექციებს დაწყება არ ხერხდება, რადგან მუშათა ფაკულტეტი წესიერათ ვერ იღებს ელექტრონის განათებას. მსმენელთა რიცხვი დღე-დღეზე მატულობს, რაიც აიხსნება იმით, რომ პროვინციიდან დიდძალი მსმენელები მოაწყდა ფაკულტეტს. პროვინციიდან მარტო ამ კვირაში მიღებულია 60 მსმენელი. ბინის საკითხი მსმენელთათვის ჯერ-ჯერობით მოუწყობელია. საცხოვრებელი სახლის გახსნა გვიანდება სახინაო განყოფილების მიზეზით, რომელიც ამ საკითხში არავითარ მონაწილეობას არ იღებს.

ომში დაჭრილ დასახიჩრებულთა კავშირი. ოქტომბრის 22-ს სასადილოს შენობაში (პლეხანოვის პრ. № 83) დანიშნულია ომში დაჭრილ-დასახიჩრებულთა კავშირის წევრთა საერთო კრება. დღიური წესრიგი: მოხსენება საბჭოთა ფედერაციის საშინაო და საერთაშორისო მდგომარეობის შესახებ და ქალაქის მუშათა და წითელ-არმიელთა საბჭოს მუშაობა—მოღვაწეობის შესახებ.

დარჩათ, ბელი მიყვის უკანონო გადასახადებს. ასეთი მაგალითები ბევრია. ეს სამწუხაროა, მაგრამ აიხსნება ადგილების უმეტეს მდგომარეობით. მეორე გარემოება, რომელიც ართულებს ადგილობრივ ორგანოთა მდგომარეობას, ეს არის შტატების გადიდება და „მთელი ხალხის“ მოსამსახურეთა აყვანა. თუმცა ჩვენ შტატებს უმწყალოთ ვამოკლებდით, მაგრამ იმ ნორმამდე მაინც, როგორიც იყო უწინდელ ხელისუფლების დროს, ვერ დავიყვანეთ. სამწუხაროთ ყველა მაზრების ხარჯთ აღრიცხვა ხელთ არა გვაქვს, მაგრამ იმ ხარჯთ აღრიცხვებიდან, რაც უკვე წარმოდგენილია, აშკარა არის, რომ 64 პროც. შემოსავლისა მხოლოდ აღმასკომების წევრებისა და მოსამსახურეების შენახვისათვის იხარჯება. ეს ისეთი დიდი პროცენტია, რომ ვერც ერთი ხელისუფლება ამას ვერ გაუძლებს. მე არ ვიტყვი რა იყო წინათ თვითპყრობილობის დროს მაგრამ მენშევიკების დროს ადგილობრივ მოსამსახურე პირებზე იხარჯებოდა 5 ნაბ. პროცენტიდან 23 პროცენტამდე; ამაზე ზევით არ გადასცილებია. მესამე მიზეზი ბიუჯეტის წონასწორობის დარღვევისა არის ადგილობრივი აღმასკომების უსისტემო მუშაობა.

ხშირად ადგილობრივი ხელისუფლება არ ითვალისწინებს სასურველ სიჭრის სიდიადეს და მისი განხორციელების შესაძლოებას; ისინი ხშირად იწყებენ ისეთ დიდი საქმეს, რომელსაც ვერ აზდიან და ბოლომდის ვერ ათავებენ, ხოლო დაუმთავრებელი რომ არ დარჩეს ან მთავრობას მიმართავენ სუბსიდიისათვის, ან და უკანონო გადასახადს ჰკიდებენ ხელს. ზევითაც მოგახსენებდით კომუნალურ დაწესებულებათა ზარალიანობაზე, რომ არავითარ შემოსავალს ისინი არ იძლევიან, მაგრამ სანწყხაროდ ხშირად ადგილობრივი ორგანო ვერ უღებს ალლოს საქმეს და ისეთი დაწესებულებები აქვს რომელიც არც იმდენათ საჭიროა და შეიძლება საზარალოც. ამისთანა შემთხვევაში ისინი უსათუოდ უნდა მოისპონ (მაგალითად ზუგდიდის სპარიკმახერო, რომელიც ზარალის მეტს არაფერს იძლეოდა და ბოლოს მგონი დაბურეს).

ადგილობრივ ორგანოთა შემოსავლის გასაძლიერებლად აუცილებლად საჭიროა შემოღებულ იქნეს ახალი გადასახადები, შეფარდებული იმ დებულებასთან, რომელიც არის გამოშვებული. და რომ ის კანონიერი იქნეს ამისთვის საჭიროა შინაგან საქმეთა და ფინანსთა სახალხო კომისარიატის საწქცია. აგრეთვე საჭირო და შესაძლებელია გადათვალიერებულ და გადასინჯულ იქნეს ნორმა არსებული გადასახადებისა. და გადიდეს ბევრი მათგანი. ამის გადათვალიერებას კი აქ ვერ შეუდგები, ვიტყვი მხოლოდ, რომ არც ახალი გადასახადი და არც გადიდებული ნორმები არ უნდა ეწინააღმდეგებოდეს საერთო ფინანსიურ პოლიტიკას.

ზემოთ მოგახსენეთ, რომ უმთავრესი გადასახადი რომელიც დიდ შემოსავალს აძლევდა წინანდელ ერობებს, მენშევიკების დროსაც, ეს არის გადასახადი მიწაზე. ეს გადასახადი დებულებაში აღნიშნული არის, მაგრამ შემდეგ ცენტრალურმა აღმასრულებელმა კომიტეტმა ის აკრძალა, ვინაიდან მამულის შემოსავალი ისედაც დაბეგვრილია საკმაოდ დიდი გადასახადით, ეგრედწოდებულ, სასურსათო გადასახადით და ზედმეტი გადასახადის დადება მიწაზე შეუძლებელია. ამიტომ ჩვენ ვამბობთ, ამ სასურსათო გადასახადის, არა ნაკლები 20 ფროც.-სა, ყოველი მიზეზის გარეშე უნდა გადაეცეს ადგილობრივ ორგანოებს. მეორე წყარო შემოსავლისა არის საძოვრები, სათიბები და ტყეები. შემოსავალი ამ წყაროებიდან მიაქვს მიწათმოქმედების კომისარიატს. თქვენ კარგად მოგეხსენებათ რომ არის ისეთი მაზრები, (მაგ. ბორჩალოს მაზრა) რომელიც ცხოვრობენ საქონლის მოშენებით. იქვეა საძოვრებიც ამ შემთხვევაში, რომ მიწათ მოქმედების კომისარიატმა გაანაგრძოს მთელი ამ შემოსავლის წაღება, ეს უსამართლობა იქნება. არის მაზრები, რომელთაც არავითარი შემოსავლის წყარო გარდა ტყეებისა არ გააჩნიათ (მაგ. რაჭის მაზრა), ამ შემთხვევაში აუცილებლად საჭიროა რომ 20 პროც. (თუ მეტი არა) ამ საძოვრებიდან, ტყეებიდან და სათიბებიდან გადაეცეს ადგილობრივ ორგანოებს.

კიდევ უნდა გავიმეორო ის, რომ როცა გადასახადი არის უკანონოთ შემოღებული, ესე იგი სათანადო უწყების სანქციის გარეშე, ეს გადასახადი აუცილებლად უნდა აიკრძალოს და პასუხისმგებელი უნდა გახდეს ყველა ადგილობრივი ორგანო, რათა ასეთ გადასახადს მომავალში მაინც ადგილი არ ეძნეს, ვინაიდან ეს არ იქნება შეთანხმებული ჩვენს ფინანსიურ და გადასახადთა პოლიტიკასთან, და შექმნის მხოლოდ არევ-დარევას და ანარქიას. ამისთვის აუცილებლად საჭირო არის შეიქმნას დროებითი შტატი, მცოდნე ინსტრუქტორებისა, რომლებიც ჩამოვლიან, ადგილობრივ ორგანოებს და შეისწავლიან რა ადგილობრივ პირობებსა და მდგომარეობას, შემოიღებენ ახალ კანონიერ გადასახადს, გადასინჯავენ არსებული გადასახადების ნორმებს და აუკრძალავენ უკანონოთ შემოღებულ გადასახადებს.

აგრეთვე დაუყონებლივ უნდა იქნეს მიღებული განსაკუთრებული ზომები, რათა კომუნალური წარმოებანი ფეხზე დავაყენოთ.

მე უნდა ავღნიშნო კიდევ ის, რომ არ იქნეს დაშვებული ეგრედ წოდებული, მიზნობრივი გადასახადი (целевые налоги), ვინაიდან ასეთი გადასახადები სრულიად შლიან და სპობენ საერთო ფინანსიურ პოლიტიკას. ალბად ეს მოსაზრება ქონდა კანონმდებელს სახეში, როდესაც ადგილობრივ გადასახადთა მე-43 მუხლში სპეციალური გადასახადის შემოღება განსაკუთრებულ პირობებში ჩააყენა და ამისთვის საჭირო გახადა განსაკუთრებული სანქცია დაინტერესებულ უწყებათა. აი მოკლეთ ის, რის მოხსენებაც მინდოდა გადასახადთა პოლიტიკის შესახებ და მოვითხოვ, რათა სესიამ დაადასტუროს შემდეგი ჩვენი დასკვნა გადასახადთა პოლიტიკურ სფეროში, რასაც იზიარებს სესიის მიერ არჩეული კომისია. შემდეგ მომხსენებელი კითხულობს თეზისებს.

(გაგრძელება იქნება)

შუშათა ცხოვრება

უოფილი ადამოვის ელექტრონის სადგური

სადგურში მუშაობას საკმაო მუშახელი მუშების მდგომარეობა არ არის სახარბიელო. ცხოვრობენ ანტისანიტარულ პირობებში. მათი ტანსაცმელი გამურულია ჭვარტლით და მაზუთით არ აქვთ სპეციალისამოსი თუმც ადგილკომი ყოველდღე პირდება: აი ხვალ დაგირიგებთ და აი ზეგო, მაგრამ ყოველიე ეს ცარიელ სიტყვებს არ ცილდება. მუშების ეკონომიური პირობებიც ძლიერ ცუდია. 2 ნახ. მილიონი ეძლევათ თვიურათ და აი ამ თანხით უნდა დაიკმაყოფილონ ყოველიე მოთხოვნილება. სადგურთან არ არსებობს ბანო, რაც ერთი ორათ უშყობს ხელს ანტისანიტარულ პირობების შექმნას. მუშების მდგომარეობა არც ბინის მხრივ არის დამაკმაყოფილებელი. იმ დროს, როდესაც სადგურთან უამრავი ბინები არის, და ვინ იცის სადან არ ასახლებენ ამ ბინებში მოჭალაქებს, ამავე დროს ამავე სადგურის მოსამსახურენი ბინის მხრივ საშინელ გაჭირვებულ მდგომარეობაში არიან. მუშებს ეგრეთვე ძლიერ აწუხებს შუშის საკითხიც. ზამთარი მოახლოვებულია და შუშის საკითხი ჯერაც გამოუკვეთელია. საჭიროა დროზე ზომების მიღება.

აჭაური.

—

საალმშენებლო მუშაკთა კავშირის სახლი

ეს სახლი მოვლის მხრივ უნდა იყვეს სამაგალითო. აქ მცხოვრებნი მუშები ყველანი საამშენებლო დარგის მუშები ვართ და ჩვენს სახლს მაინც არაფერი არ უნდა აკლდეს ამშენებლობის მხრივ. სინამდვილეში კი ეს ასე არაა. სახლი საჭიროების რემონტს. გაწყვირიანეული და უშნოა. კედლებიდან კირი მოცვივა. საჭიროა თაოსნობა. შიგ მცხოვრებმა თითო დღე რომ გიშუშაოთ და რამდენიმე ფული გავიღოთ მასალის შესაძენათ, საქმეს მეტი არაფერი უნდა. სხვა შორს რომ არ იყვეს სირცხვილია, რომ საამშენებლო დარგის მუშებს ჩვენი საკუთარი სახლი თავზე ჩამოგვენგრეს.

ამშენებელი.

—

ოკას სასურსათო გაზა

ეს ბაზა არსებობს სამაჟოს ქუჩაზე. აქ მუშაობს 66 მუშა მოსამსახურე შრომის კანონები ამ დაწესებულებაში ძალიან მცირედათ არის დაცული. დაწესებულებაში არაა პირსაბანი, პირსახოცი, საპონი. მუშებს არა აქვთ დარიგებული ხალათი და წინსაფარი. სამუშაო კი ისეთია რომ მუშებს ამ მუშაობის პირობებში ესვრებათ და ეხევათ თავის საკუთარი ტანისამოსი. აქ დაუდევრობასთან გვაქვს საქმე თორემ დაწესებულებას აქვს იმის საშუალება რომ ამ მხრივ შრომის კანონები დაიცვას. ისეთი დიდი დაწესებულება რომ 66 კაცი მუშაობს და გადადუღებული წყალიც კი არაა. მუშების საცხოვრებელ ოთახებში არაა განათება. საპირფარეშოც ძალიან გაბინძურებულია. ადგილკომს მეტათ სიფრთხილე მართებს, რათა შრომის კანონების დაცვას მეტი ყურადღება მიექცეს.

მუშა.

—

სახალხო განათლების პოვისარიატის მესამე საგავშო სახლი

ამ სამავშო სახლში ცხოვრობენ როგორც უკიდურეს ღარიბთა შვილები, აგრეთვე უპატრონონიც. ბავშვები მოზრდილებიც არიან და პატარებიც. მოზდილთათვის არსებობს წერა-კითხვის შესასწავლი შკოლა. პატარები ერთვებიან სხვა და სხვა სათამაშოებით. ბავშთა საერთო რიცხვი არის 52. სახლს ყავს 19 მოსამსახურე, ამათში ორი მამაკაცია. მოსამსახურეების მდგომარეობა ძლიერ ცუდია, შრომის დაცვის კანონები მათთვის არ არსებობს. მზარეული ქალი და მწყენდავი მუშაობენ დილის 7 საათიდან ღამის 6 საათამდი. ზედმედ სამუშაოსათვის გასამრჯელოს არ ღებულობენ. არა აქვთ საექიმო დაბმარება, იყო შემთხვევები რაიონის ექიმმა უარი განაცხადა საექიმო დახმარებაზე. მოსამსახურენი იძულებულნი არიან თავიანთი ჯიბიდან იხადონ ექიმისა და წამლისათვის, მოსამსახურეთა უმეტეს ნაწილს საცხოვრებელი ბინები იქვე სახლთან აქვთ მაგრამ ბინები უვარგისია, ოთახები საშინელი ნესტიანი, მოსამსახურენი ჩივიან ავრეთვე უგაზეთობას, სახლს არ მიუდის არც ერთი პერიოდული გაზეთი. არ არის წესიერად დაყენებული წყალის საკითხიც.

ახალი.

შუშის ქარხანა ავჭალაში

ავჭალა ციებ-ცხელებიანი ადგილია და მალიარიით ძალიან შეწუხებული ვართ. სამკურნალო დაბმარების საქმე ვერ არის ჩვენთან კარგად დაყენებული. ქარხანასთან ვითომ არსებობს ამბულატორია ერთი ექიმით და ერთი ფერშლით, მაგრამ სინამდვილეში ასეთი არაფერია. საჭიროების დროს ვერ ვხედავთ ვერც ფერშალს. დაბზღვევ კასაში ალბათ თვეის დროზე ცხადდებიან გასამრჯელოს მისაღებათ. ექიმი ვალდებულია გამოცხადდეს ქარხანაში კვირაში ორ დღეს და მიიღოს ავადმყოფები, ეს ამ თავის ვალდებულებას არ ასრულებს და სავიზიტოთ არის, ქარხნისაკენ მხოლოდ ჩამოიარის. თუ ვინმე ავათაა და უპირს რომ აცნობონ მაინც არ მიდის, შინიდან უწერს რეცეპტს. კიდევ უფრო თავხედობს ფერშალი ის დილის 6 საათიდან უნდა იყვეს, მაგრამ 12 საათზე თუ გვეწვია ისიც წყალობაა. ადგილკომს მართვებს ამ გათავხედებულ ექიმ-ფერშლის წინააღმდეგ სათანადო ზომების მიღება. ადგილკომმა დაუყონებლივ უნდა მოითხოვოს დამხვევ კასიდან ისეთი ფერშალი და ექიმი, რომელიც პირნათლად შეასრულებს თავის მოვალეობას, ამათი კი, დაუდევრობისა და საქმისადმი გულგრილობისათვის სამართალში მიცემა.

—

პონსერვების ფაბრიკა გორში

ეს ფაბრიკა ეკუთვნის ცეკავშირს. ფაბრიკაში მუშაობს 30 მუშა, უმთავრესად ქალები. აქვე მუშაობს დღიური მუშები. მათი მდგომარეობა ძალიან ცუდია. აძლევენ დღეში შრომის ხელფასად 50 ათას მანეთსა. შენობა ისეთია რომ ფაბრიკა მხოლოდ ზაფხულობით მუშაობს, ზამთრობით დამდგარია. შრომის კანონები ფაბრიკაში სრულებით არაა დაცული. არა აქვთ მუშებს პირსაბანი საპონი, პირსახოცი. არ არის ფაბრიკასთან ისეთი ოთახი სადაც მუშებს საუზმობა ან სადილობა შეეძლოთ. სპეც ტანისამოსზე ლაპარაკიც ზედმეტია. დარიგებული აქვთ მხოლოდ წინსაფარები. მუშების შორის არავითარ კულტურულ მუშაობას არა აქვს ადგილი. ცეკავშირის „სიციალისტებიო“ ამას არავითარ ყურადღებას არ აქცევენ.

გორელი.

—

— წიგნები რუსეთიდან. სახელმწიფო გამომცემლობამ მოსკოვში გაგზავნა სპეციალური პირი სასწავლო და პოლიტიკურ ლიტერატურის შესაძენათ. პირველ პარტიას მოელიან ამ თვის 30-ს.

— „ლომისი“. გამოვიდა გაზ. „ლომისი“ მორიგი ნომერი, (7) რომელშიდაც მოთავსებულია კ. გ. ვალერიან გუნიას, ხომლელის, შალვა მირიანაშვილის, ტერენტის გრანელის, ი. მოსაშვილის და სხ. ნაწერები.

— სახელმწიფო ოპერა. დღეს სახელმწიფო ოპერაში, წარმოდგენილი იქნება „კარმენი“, მუსიკა ბიზესი. კარმენის როლს შეასრულებს, თბილისში პირველათ, ფატიმა მუხტაროვისა. პიესას დადგამს ბოგოლიუბოვი, დირიჟორობას გასწევს ბრონ.

— პენსიერთა სია. თანახმად სახ. განათლების კომისარიატის უშამდგომლობისა, სახალხო კომისართა საბჭომ დაამტკიცა—მეცნიერების, ხელოვნების, ლიტერატურის და პეტაგოგიურ ასპარეზზე დამსახურებულ მოღვაწეთა სია, რომელთაც 1-ლ ოქტომბრიდან დაენიშნათ პენსია,—1 ლ კატეგორიას 3,000,000 მიღ., 2—2,500,000 მან., 3—2,000,000 მიღ.

1-ლი კატეგორია.

პროფესორები: 1) მელიქიშვილი პ., 2) ჯავახიშვილი ივ., 3) ჯანაშვილი მ., 4) ცაგარელი ა., 5) კეკელიძე კ., 6) წერეთელი გრ., 7) გეტმან გ., 8) გამბაროვი.

მწერლები. 9) კლიაშვილი დ., 10) მაყაშვილი კ., 11) ბარნოვი ვ., 12) არაგვისპირელი შ., 13) გუნდელი დ., 14) მღვიმელი შ., 15) დუტუ მეგრელი, 16) ჭიჭინაძე ზაქ., 17) გამბაშვილი ეკ., 18) ერისთავ-ხოშტარიასი, 19) თუმანიანც ალ., 20) ლეისტი არტურ, 21) რობაქიძე გრ., 22) ელია ჭავჭავაძის ქვრივი, 23) ვერა ფშაველას ქვრივი.

მხატვრები: 24) ამაშუკ. ვ., 25) გუნია ვ., 26) ტერ-დავთიან, 27) საფაროვ-ამაშუკ., 28) მესხი ეფემია, 29) ჩერქეზიშვილი გ., 30) ჩხეიძე ნ.

კომპოზიტორები: 31) ბალანჩივაძე მ., 32) არაყიშვილი დ., 33) ფალიაშვილი ზაქ.

მოქანდაკე: 34) იაკობ ნიკოლაძე.

მხატვრები: 35) გაბაშვილი გ., 36) თოიძე მ.

2 კატეგორია.

პროფესორები: 1) კარიჭაშვილი დ., 2) ამყოლაძე იუსტ., 3) გორგაძე ს., 4) სახაროვი ნ., 5) ასფერი ს. 6) ვილშაუ კ.

პედაგოგები: 7) გომელაური ი., 7) გრიაზნოვის., 9) ზედგინიძე ია., 10) თაქთაქიშვილი მ., 11) ხან-კარლოს, 12) მდივანი ა, 13) მირიანაშვილი ა., 14) მიქაბერიძე ა., 15) ლ. ბოცვაძის ქვრივი, 16) რატიშვილი ი., 17) სუნდუკიანც ი., 18) ყაუხჩიშვილი მ., 19) გაბაშვილი მ.

მწერლები: 20) მგალობლიშვილი ს., 21) მირიანაშვილი პ., 22) ფანცხავა ია., 23) სახოკია თ., 24) ეკალაძე ია, 25) წერეთელი ა., 26) მაჰვაროიანი ი., 27) ლორთქიფანიძე ნ., 28) ხუნდაძე სილოვან, 29) შიუკაშვილი ნ., 30) ნაკაშიძე ნინო, 31) რუხაძე ვ., 32) ბაჩანა, 33) აკოპიან ა, 34) დადიანი შ., 35) რამიშვილი ტ., 36) ფანცხავა რ., 37) ნ. ლომაურის ქვრივი, 38) ნ. ჩხიკაძის ქვრივი, 39) ცახილის ქვრივი, 40) ევდოშვილის ქვრივი, 41) ს. მესხის ქვრივი, 42) სარაჯიშვილის ქვრივი, 43) ლალიონის ქვრივი, 44) ან. ფურცელაძის ქვრივი, 45) პროფ. ყიფიანის ქვრივი.

მხატვრები: 46) ამაშიძე ტასო, 47) გამყრელიძე ვ., 48) ჯავახიშვილი ნ., 49) იმედაშვილი ა., 50) კარგარეთელი-ქართველიშვილისა, 51) გოცირიძე ნ., 52) დავთაშვილი ნ., 53) მაისურიან, 54) კოტე მესხის ქვრივი, 55) კოტე ყიფიანის ქვრივი, 56) ვ. ალექსი მესხიშვილის შვილი.

კომპოზიტორები: 57) ქოროშვილი ა., 58) კარგარეთელი ია, 59) ფოცხვერაშვილი კ., 60) ხულხანიშვილის ქვრივი.

მხატვრები: 61) მრევლიშვილი ა., 62) გრინევსკი გ., 63) შმერლინგი ა.

არხიტექტორი: 64) კალგინა.

3 კატეგორია:

პედაგოგები: 1) გარსევანიშვილი ა., 2) ვარდასანიძე მ., 3) პეტრიშვილაია მ, 4) შარაშიძე ნ., 5) ყიფიანი ს, 6) ხოჯევანიშვილისა, 7) იაშვილი ს., 8) ნაცვალიშვილი ვ., 9) ხმალაძე ღ., 10) ხორბელაძე ა., 11) კონიაშვილი მ., 12) გოგოლაშვილი ე., 13) კანდელაკი ვ., 14) გამყრელიძე ი., 15) ჯაფარიძე ტ., 16) ჭოლიშვილი ე., 17) ჯორჯიკია ს., 18) ოცხილი ს., 19) კონიაშვილი, 20) დომჩენკო რუბანი, 21) კანდელაკი ნ.

მწერლები: 22) ავალიშვილი ნ., 23) ყიფიანი კ., 24) ზომლეთელი, 25) აზიანი, 26) ირეთელი კ, 27) ბაბილინა, 28) მესხი დ., 29) ელეფთერიძე ი., 30) ვართაგავა ი., 31) ანნაზაროვი ა., 32) ჭყონია ი., 33) ნიკოლაიშვილი ი., 34) კერესელიძის ქვრივი, 35) ყიფშიძის ქვრივი, 36) ნაკაშიძე ი, 37) პროფ. ს. ავალიანის ქვრივი.

მხატვრები: 38) ახოსპირელის ქვრივი, 39) შალიკაშვილის ქვრივი, 40) ახალციხელიშვილის ქვრივი, 41) ბალანჩივაძე ვ, 42) აწყურელი დ, 43) ჩარკვიანი დ., 44) ზაბელა, 45) ვარდუი, 46) სვიმონიძის ქვრივი, 47) მირაგიანის ქვრივი, 48) მდივანი მ., 49) ანდრონიკაშვილი კ.

განცხადებები

ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ 14 ოქტომბერს გარდაიცვალა მეექვსე კლასის მოწაფე მეზობელ ქალთა გიმნაზიისა

ნინო ვ. ზალდასტანიშვილი

რასაც შეწუხებული მშობლები აუწყებენ ნათესავებ, ნაცნობთ და მის პატარა ამხანაგებს. (424—1—1)

ქ. ფოთში ნახუტურის ეკლესიაზე დღითი ხუთშაბათს 19 ოქტომბერს გადახდილი იქნება 40 დღის წირვა და პანაშვიდი

ერმალო ელიზბარის ძე გოლქვაძის

სულის მოსახსენებლათ, რასაც აუწყებენ ნათესავნ, მეგობრებს და ნაცნობებს ღრმად დაწუხრებულნი: დედა მაკა მოსეს ასული, მეუღლე ანნა მიხეილის ასული, შვილი კიკილო მეუღლით ოლღა დიმიტრის ასულით, ძმა ბიკტორ ელიზბარის ძე მეუღლით ეკატერინე კონსტანტინეს ასულით, დები: მართა, ელენტი და ლუდი, სიძეები: ბესარიონ ჯაში, ერასტო მახარაძე და იოსებ მასხულია.

422—1—1

განუსაზღვრელ მწუხარებაში მყოფნი: მეჯღლე ბარბარე (ვარო) იოსების ასული აბაშიძისა, მამა გიორგი (ბიჭია) ანტონის ძე აბაშიძე, ბიძა დეკანოზი ირაკლი აბაშიძე მეუღლით და შვილებით, და ელისაბედ გიორგის ასული და სიძე ვლადიმერ ასლანის ძე ჯაფარიძენი შვილებით აუწყებენ ნათესავთ, მეგობართ და ნაცნობთ, რომ მოფ. ჭალაში (სჩხერის რაიონი) უდროოდ გარდაიცვალა მათთვის ძვირფასი და დაუვიწყარი

მიხეილ (მიხაკო) გიორგის ძე აბაშიძე

ცხედრის დაკრძალვა მოხდება ხუთშაბათს, ოქტომბრის 19 ს სოფ. ჭალაში (საჩხერის რკინის გზის სადგურიდან რვა ვერსტის მანძილია) (კრ. 405 2—1)

სამშაბათს 17 ოქტ.
კარმენი
ოპერა 4 მოქ. მუს. ქ. ბიზესი

ოთხშაბათს 18 ოქტ.
სევილიელი დალაქი
ოპერა 3 მ. მუს. როსინისა.

ხუთშაბათს 19 ოქტომბერს
ფაუსტი და ვალპურგიის ღამე

დასაწყისი სრულ 8 საათზე.

მე 3 ზარის შემდეგ დარბაზში შესვლა აკრძალულია.

სახელმწ. აკადემ. თეატრი ოპერა.

კასსა ღიაა 11—3 ს. და საღამ. 6 წარმოდგენის დამთავრებამდე

კრ. 397—1—1

დამასტებითი სამგზავრო მატარებელი

ჩქარი მატარებლის № 5-ის ცხრილის მიხედვით

ქვილისიდან როსტოვამდე

ამიერკავკასიის რკინისგზათა სამმართველო აცხადებს, რომ ხუთშაბათს 19 ოქტომბერს, დილის 8 საათზე ტფილისიდან როსტოვამდე კავკავის რკინის გზის სარეზერვო შემადგენლობის გადასაყვანად ჩქარი მატარებლის № 5-ის ცხრილის მიხედვით, გაიგზავნება დამატებითი მატარებელი, რომელზედაც გაიყიდება სამგზავრო ბილეთები მაგარ და რბილ ადგილებში —ბარგის მიღებით. (406—2—1)

აღმოსავლეთ საქართველოს რევტრიგუნალი

წინადადებას აძლევს ყველა დაწესებულებას და ადმინისტრაციას წარმოუდგინოს მას სიმონ დავთიის ძე **რაბინოვიჩი**, მცხოვრები ბელინის ქუჩაზე № 46 ან დიდი მთავრის ქ. № 48 ნიშნები **შემდეგი**: წლა ტანისა, 25 ან 26 წლისა, სტუდენტი, ოქრომჭ დელი. აგრეთვე კონსტანტინე **ბარკალაია** და ალექსანდრე **ურიდია**, რომლების ნიშნები გამოურკვეველია.

აღმოსავლეთ საქართველოს რევტრიბუნალის თავმჯდომარის მაგიერ **ვ ბერბერაშვილი.**

(401—3—1) პასუხისმგებელი მდივანი **ლ. მანჯავიძე**

ხელოვნება

„აბესალო და ეთერი“

(სეზონის გახსნა)

15 ოქტომბერს სახელმწიფო ოპერამ „აბესალომ და ეთერი“-თ დაიწყო თავისი სეზონი. ზ. ფალიაშვილის ოპერით სეზონის გახსნა უკვე ტრადიციათ შეიქნა. და მართლაც ბევრი რამ არის ამ ოპერაში სატრადიციო და საზეიმო.

ზ. ფალიაშვილს ბევრი უსაყვედურებს, რომ მის „აბესალომ და ეთერში“ მომეტებული წილი ეტნოგრაფიული ელემენტი სჭარბობს, ვიდრე მხატვრული. ეს არ არის მართალი. კომპოზიტორმა, მართალია, ბევრი ეტნოგრაფიული მასალა შეიტანა თავის ოპერაში, მაგრამ ეს მასალა ისეა დამუშავებული, რომ მხოლოდ დიდ კომპონისტს შეეძლო. ზ. ფალიაშვილს აქვს ისეთი სტრიქონები, რომელიც მოწმობს კომპოზიტორის თავისუფალ შემოქმედებას.

ჯერ უპირველესად ის უნდა აღინიშნოს, რომ ზ. ფალიაშვილი დიდი ტეხნიკოსია. ოპერის ინსტრუმენტოვკა შესანიშნავად აქვს დამუშავებული და ამ ნიჭით თავის მასწავლებელ ტანიევისგან ბევრი რამ უსწავლია. ზ. ფალიაშვილი დიდი მცოდნეა საეკლესიო მუსიკის, იგი დიდი ორგანისტია და ყოველიე ეს შეუვიდრად ჩანს ოპერა „აბესალომ და ეთერში“. რაც შეეხება ეტნოგრაფიულ ელემენტს, აქ კომპოზიტორი გზას ვერ აუხვევდა. ამ ეტნოგრაფიაშია ჩაქსოვილია მთელი ხალხის ფსიხოლოგია და ზ. ფალიაშვილმაც დიდი ნიჭით ამოტუყვილა ხალხის სული. აქ თვით ხალხის ნების ყოფაა გამოხატული და ოპერა „აბესალომ და ეთერიც“ ხალხური ოპერაა. ეს უფრო მუსიკალური დრამაა, ვიდრე ჩვეულებრივი ლირიული ოპერა. აქ კომპოზიტორი ახალ ფორმებს იძლევა, იმ ფორმებს, რომელიც გვიანდერძა რიხარდ ვაგნერმა. ზ. ფალიაშვილის ოპერა სავსეა აღმოსავლეთის კოლორიტით და მშვენიერი ხალხური ლეგენდაში ამოტყვეულებულია ქართული მელოდიები დიდი ეკსტაზით და მუსიკალურ ეკზალტაციის სიცხარით.

ოპერამ კარგად ჩაიარა. აბესალომის პარტიას ვ. სარაჯიშვილი მღეროდა. მომღერალმა ჩვეულებრივად კარგი მუსიკალობა გამოიჩინა. მშვენიერი იყო პირველ გამოსვლისთანავე, როდესაც მოჯორით ატყერა თავისი რბილი სათუთი ხმა და მელოდიური—უკანასკნელ მოქმედებაში სადაც დიდი მირონით და ლამაზი თავისებური „პიანო“-თი—გადმოგვცა აბესალომის სულის კვეთება. განსაკუთრებით კარგი იყო დუეტში მომღერალ ქალ. ბოკოვასთან. ნაკლები ენტუზიაზმით იქნა შესრულებული მესამე მოქმედების არია — „ვეძებდი ბედსა“. გარეგნულად ლამაზი აბესალომია. ვ. სარაჯიშვილს აქვს დრამატიული განცდაც.

ეთერის პარტიაში პირველად გამოვიდა ბოკოვა. და უნდა ითქვას მომღერალ ქალს დაძლეული ჰქონდა თავის პარტიის ყოველივე სიძნელე. მშვენივრად გამოსთქვამდა ქართულ სიტყვას. ბოკოვას ქალს აქვს ტემპერამენტი და იცის მუსიკალურად ნიუანსების გადმოცემა. ბოკოვასთვის არ არსებობს სიძნელე პასაჟების და ყოველ რეგისტრში მისი ხმა სწორია.

ინაშვილს მურმანის შესრულებაში ახალი შტრიხები არ მიუმატებია. თამაშობს ისევ ჩვეულებრივად, მაგრამ სამაგიეროდ ვოკალურ გადმოცემაშია მომღერალი კარგი. განსაკუთრებით მისი ხმა მედიუმში ფერო ღებს ტკბილ ხმოვანებას. აქ აქვს მას კეთილშობილური ტემბრი ხოლო დაბალ რეგისტრაში მოხდენილი—ვიბრაციები.

დანარჩენი აღმსრულებელნიც კარგები იყვნენ.

ოპერას დირიჟორობდა ისეთი მაესტრო, როგორიც არის დამსახურებული ივანე ფალიაშვილი.

კარგია ახალი დეკორაციები.

თეატრი სავსე იყო ხალხით

არმან დიუვალ.

—

ბეთლემის ვარსკვლავი

ბეთლემის ვარსკვლავი ანათებს ისევ ზეცაში,
ისევ ანგელოზები გალობენ ნეტარ ამბავსა,
ისევ ბრწყინავენ ცაში ნათელნი ნათელ ნათელნი,
ისევ ბეთლემის ვარსკვლავი ანათებს ზეცაში.

ისევ ბეთლემის ვარსკვლავი ანათებს